

ประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ
เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

**The Effectiveness of the Government Half-Half Co-Payment Scheme
According to the Opinion of Eligible Persons in Sathon Subdistrict,
Nathawi District, Songkhla Province.**

อัญฐิตา ยอดประสิทธิ์

Untita Yodprasit

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Minor Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration**

Prince of Songkla University

2566

**ประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ
เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา**

**The Effectiveness of the Government Half-Half Co-Payment Scheme
According to the Opinion of Eligible Persons in Sathon Subdistrict,
Nathawi District, Songkhla Province.**

**อัญญिता ยอดประสิทธิ์
Untita Yodprasit**

**สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**

**A Minor Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration**

Prince of Songkla University

2566

ชื่อสารนิพนธ์	ประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชน ผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาหว้า จังหวัดสกลา
ผู้เขียน	นางสาวอัญญาดา ยอดประสิทธิ์
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

คณะกรรมการสอบ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามณี ตรีภูมิตูตา)

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามณี ตรีภูมิตูตา)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานีชัย ช. บุญพันธ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรารธนา หลีกภัย)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามณี ตรีภูมิตูตา)
ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ชื่อสารนิพนธ์	ประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชน ผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา
ผู้เขียน	นางสาวอัญญिता ยอดประสิทธิ์
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ
- 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว และวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย รองลงมา คือ ด้านการบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน และด้านการกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ นั้น พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ทั้ง 8 ปัจจัย คือ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความเพียงพอของรายได้ และภาระหนี้สิน ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลไม่ต่างกัน และผลการศึกษาปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลโดยรวมส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง ร้อยละ 67.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล พบว่า ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลทั้ง 3 ด้าน คือ การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป่าตั้ง และความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง ร้อยละ 71.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Minor Thesis Title	The Effectiveness of the Government Half-Half Co-Payment Scheme According to the Opinion of Eligible Persons in Sathon Subdistrict, Nathawi District, Songkhla Province.
Author	Miss Untita Yodprasit
Major Program	Public Administration
Academic Year	2022

ABSTRACT

The objectives of this study on the effectiveness of the government's Half-Half Co-Payment Scheme according to the opinions of the eligible persons in Sathon Subdistrict, Nathawi District, Songkhla Province, were 1) to study the level of effectiveness of the government's Half-Half Co-Payment Scheme in opinions of eligible persons; 2) to comparatively study the effectiveness of the government's Half-Half Co-Payment Scheme between each personal factor of eligible persons; and 3) to study the accessibility factors of each eligible persons which affect the effectiveness of the government's Half-Half Co-Payment Scheme. There were 385 subjects using surveying questionnaires. The data was analyzed using statistical frequency, percentage, standard deviation, t-test testing, one-way analysis of variance, and multiple linear regression.

The study showed that the efficiency level of the government's Half-Half Co-Payment Scheme in the opinions of eligible persons was high. The average scores were in the following order: the increase of liquidity to the small retailers received the highest average score, followed by the alleviation of the public expense burden, while the promotion of expenditure within Thailand received the lowest average score. The comparative study of the effectiveness of the government's Half-Half Co-Payment Scheme between each personal factors of eligible persons showed no significant difference in the opinions of the eligible persons despite 8 different factors, which were sexes, ages, marital statuses, education levels, occupations, average monthly incomes, the sufficiency of income, and the amount of debt. In addition, the overall result of the accessibility factors of each eligible on the effectiveness of the government's Half-Half Co-Payment Scheme was at 67.80 percent and had a statistically significant level of .05. When considering accessibility factors of the government's Half-Half Co-Payment Scheme; the study showed that 3 accessibility

factors, which were the usage of information technology on the registration process, the convenience of using application Paotang, and the equality and accessibility, affected the Half-Half Co-Payment Scheme at 71.90 percent and had statistically significant level at .05.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์นี้สามารถสำเร็จไปได้ด้วยดีจากการให้คำปรึกษาและตรวจสอบ พร้อมทั้งแนะนำเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จุฑามณี ตระกูลมุกดา ในการทำสารนิพนธ์นี้จนสำเร็จ ทั้งนี้ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรารธนา หลีกภัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฌานีย์ ช. บุญพันธ์ กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้คำแนะนำ อบรม สั่งสอนวิชาความรู้ต่าง ๆ ให้ข้าพเจ้าจนจบหลักสูตร และขอขอบคุณเพื่อน ๆ ตลอดถึงบุคลากรที่ให้กำลังใจและช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ และทำให้สารนิพนธ์นี้สำเร็จได้

ขอขอบคุณผู้ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยทุกท่านที่ช่วยเหลือและกรุณาตอบคำถามของข้าพเจ้าด้วยความเต็มใจ พร้อมทั้งให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ แก่การวิจัยนี้เพื่อนำมาวิเคราะห์ได้อย่างสมบูรณ์

อัญญिता ยอดประสิทธิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(6)
สารบัญ	(7)
รายการตาราง	(9)
รายการภาพประกอบ	(11)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย	4
1.5 ขอบเขตการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดเกี่ยวและทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่ง	11
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง	14
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย	21
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	22
3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง	22
3.2 แบบแผนการวิจัย	23
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย	23
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	26
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	27
บทที่ 4 ผลการวิจัย	28
4.1 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล	29

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.2 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ	32
4.3 การวิเคราะห์ปัจจัยการเข้าถึง โครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล	39
4.4 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล “ด้านการรับรู้สิทธิของประชาชน”	44
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	46
5.1 สรุปผลการวิจัย	46
5.2 อภิปรายผลการศึกษา	51
5.3 ข้อเสนอแนะ	53
บรรณานุกรม	56
ภาคผนวก	61
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	61
ภาคผนวก ข ราชานามผู้ทรงคุณวุฒิ และการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย	68
ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	76
ประวัติผู้เขียน	80

รายการตาราง

ตาราง		หน้า
1	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ	29
2	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ	30
3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน	31
4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย	32
5	ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	33
6	การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามเพศของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ	35
7	การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามอายุ	36
8	การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามสถานภาพการสมรส	36
9	การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามระดับการศึกษา	37
10	การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามอาชีพ	37
11	การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	38
12	การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามความเพียงพอของรายได้	38
13	การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามภาระหนี้สิน	39
14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ	40
15	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ	40

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป๋าตัง	41
17	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ	42
18	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความเหมาะสมของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ ภาพรวมของตัวแปรปัจจัยการเข้าถึง โครงการคนละครึ่งของรัฐบาล	43
19	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความเหมาะสมของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ ของตัวแปรปัจจัยการเข้าถึง โครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกรายด้าน	44
20	ความถี่ของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	45

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ

1 กรอบแนวคิดการวิจัย

หน้า

21

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

ปลายปีพุทธศักราช 2562 ประเทศไทยได้เผชิญวิกฤตรอบด้านในหลายมิติ โดยมีสาเหตุหลักมาจากวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ซึ่งส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วน ทำให้รัฐบาลต้องระดมความคิด เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและสร้างวิธีการพุงสภาพเศรษฐกิจของประเทศให้อยู่รอดและฝ่าวิกฤตให้ได้ ซึ่งมาตรการในการยับยั้งการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส ได้แก่ การลดการเดินทางการเข้าออกพื้นที่ การปิดสนามบิน การใช้มาตรการการเว้นระยะห่างทางสังคม การปิดสถานที่การค้าต่าง ๆ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ฯลฯ ซึ่งส่งผลกระทบต่อถึงการชะลอตัวของระบบเศรษฐกิจภายในประเทศด้วย ทั้งภาคการผลิต ภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง โรงแรม ร้านอาหาร รวมไปถึงความเป็นอยู่ของภาคประชาชน กล่าวคือ ทุกคนมีความกังวล และต้องดูแลปกป้องตัวเอง มีการกักตัวอยู่กับบ้าน หลายคนไม่สามารถมาทำงานหาเลี้ยงชีพแบบปกติได้ ธุรกิจจำนวนมากต้องหยุดกิจการ หรือทำได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ จนทำให้ขาดรายได้มาจุนเจือครอบครัว และเนื่องจากประเทศไทยนั้นมีความจำเป็นต้องพึ่งพาสินค้าต่างชาติในหลายอุตสาหกรรม ทั้งการส่งออก อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการลงทุน ดังนั้นรัฐบาลจึงมีความจำเป็นต้องดำเนินนโยบายสนับสนุนการฟื้นฟูเศรษฐกิจ โดยการกระตุ้นและรักษาระดับการบริโภคภายในประเทศ เพื่อรักษาระดับและทิศทางของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งต้องอาศัยแรงขับเคลื่อนจากประชากรในประเทศ รัฐบาลจึงออกนโยบายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจหลายโครงการ ประกอบไปด้วย โครงการเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โครงการชิมช้อปใช้ โครงการคนละครึ่ง โครงการช้อปดีมีคืน โครงการเราไม่ทิ้งกัน โครงการเราเที่ยวด้วยกัน โครงการเราชนะ โครงการ ม.33 เรารักกัน เป็นต้น (กัสมมา บุญมาก, 2564)

โครงการคนละครึ่ง เป็นหนึ่งในมาตรการที่ดำเนินการโดยรัฐบาล มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อกระตุ้นการจับจ่ายใช้สอยภายในประเทศ ด้วยการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของประชาชน และช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้แก่ร้านค้ารายย่อยทั่วประเทศ เป็นการสนับสนุนเศรษฐกิจฐานรากและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศทั้งระบบ ซึ่งการลงทะเบียนโครงการคนละครึ่งจะมีด้วยกัน 2 ส่วน คือ การลงทะเบียนรับสิทธิสำหรับประชาชน และการลงทะเบียนโครงการคนละครึ่งสำหรับร้านค้า โดยรัฐบาลได้เข้ามาดำเนินการอุดหนุนการจับจ่ายใช้สอยในส่วนของประชาชนที่ได้รับสิทธิในโครงการคนละครึ่งและให้ร้านค้าที่ต้องการเข้าร่วมโครงการคนละครึ่ง โดยจะมีการลงทะเบียนผ่านเว็บไซต์คนละครึ่ง รัฐจะช่วยออกค่าใช้จ่ายให้ครึ่งหนึ่งของมูลค่าสินค้า ในขณะที่ผู้ได้รับสิทธิ

จะต้องจ่ายเพิ่มอีกครั้งหนึ่งของมูลค่าสินค้า ซึ่งผู้เข้าร่วมโครงการคนละครั้งจะได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลไม่เกินวันละ 150 บาท ปัจจุบันการดำเนินโครงการคนละครั้ง ตั้งแต่เฟส 1 ถึงเฟส 5 มีข้อมูลดังนี้

1. โครงการคนละครั้งเฟส 1 ใช้กรอบวงเงิน 30,000 ล้านบาท เปิดให้ประชาชนเข้ามาลงทะเบียนรับสิทธิ 10 ล้านคน รับเงิน 3,000 บาท เริ่มเดือนตุลาคม - ธันวาคม 2563
2. โครงการคนละครั้งเฟส 2 ใช้กรอบวงเงิน 22,500 ล้านบาท รับสิทธิ 15 ล้านคน โดยแบ่งเป็นกลุ่มเดิมจากคนละครั้ง เฟสแรกรับเงิน 500 บาท และเปิดลงทะเบียนสำหรับประชาชนรายใหม่ที่ยังไม่เคยเข้าร่วมโครงการอีก 5 ล้านคน รับเงิน 3,500 ล้านบาท เริ่มเดือน มกราคม - มีนาคม 2564
3. โครงการคนละครั้งเฟส 3 ใช้กรอบวงเงิน 93,000 ล้านบาท รับสิทธิ 31 ล้านคน รับเงิน 3,000 บาท เริ่มเดือนกรกฎาคม - ธันวาคม 2564 หลังจากนั้นเดือนพฤศจิกายน 2564 คณะรัฐมนตรี (ครม.) ได้อนุมัติวงเงินเพิ่มเติมให้อีก 1,500 บาท เริ่มเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2564 กรอบวงเงินรวม 42,000 ล้านบาท ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย 28 ล้านคน
4. โครงการคนละครั้งเฟส 4 ใช้กรอบวงเงิน 34,800 ล้านบาท รับสิทธิ 29 ล้านคน รับเงิน 1,200 บาท เริ่มเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน 2565
5. โครงการคนละครั้งเฟส 5 ใช้กรอบวงเงิน 21,200 ล้านบาท จำนวนกลุ่มเป้าหมายที่รับสิทธิ 26.5 ล้านคน มีการจ่ายเงิน 1 รอบ รวมคนละ 800 บาทต่อคน

โครงการคนละครั้งเฟส 1-5 รัฐบาลใช้เงินจาก พ.ร.ก. เงินกู้ฯ รวม 2 ฉบับ กรอบวงเงิน 1.5 ล้านล้านบาท ไปด้วยกันทั้งสิ้น 234,500 ล้านบาท การใช้จ่ายเงินอย่างมหาศาลของรัฐบาลก็เพื่อช่วยเหลือค่าครองชีพประชาชนในช่วงโควิด-19 และเป็นการกระตุ้นการใช้จ่ายในประเทศ จนมาถึงล่าสุดช่วยแบ่งเบาค่าครองชีพจากราคาสินค้าที่ปรับเพิ่มขึ้นในปัจจุบัน (สำนักข่าวไทยนิวส์, 2565)

พื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ตั้งอยู่บนถนนทางหลวงแผ่นดินสายนาทวี-บ้านประกอบ มีเนื้อที่ทั้งหมด 75,678 ไร่ ครอบคลุมทั้งหมด 10 หมู่บ้าน ซึ่งสภาพเศรษฐกิจของตำบลสะทอน ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม อีกทั้งยังมีการประกอบอาชีพค้าขายและรับจ้างทำงานต่างๆ เป็นต้น ส่วนด้านประชากรของตำบลสะทอน มีจำนวนทั้งหมด 5,974 คน แบ่งออกเป็นเพศชาย 2,915 คน เพศหญิง 3,059 คน (งานทะเบียนราษฎร อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา, 2565) คิดเป็นจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 1,669 ครัวเรือน (องค์การบริหารส่วนตำบลสะทอน, 2564) ทั้งนี้ยังเป็นเส้นทางผ่านสู่ด่านศุลกากรบ้านประกอบ - ประเทศมาเลเซีย จึงมีการขนส่งสินค้าและนักท่องเที่ยวใช้เส้นทางสัญจรผ่านตำบลสะทอนเป็นจำนวนมาก และเริ่มมีการขยายตัวของชุมชนตลอดถนนสายนาทวี - บ้านประกอบ แต่ในช่วงวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 รัฐบาลออก

มาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมโรค อย่างเช่นกระทรวงมหาดไทยสั่งปิดด่านพรมแดนทั่วประเทศ ส่งผลให้ผู้ประกอบการค้ารายย่อยขาดรายได้จากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย ในขณะเดียวกัน เกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่ประสบปัญหาราคายางพาราดกต่ำ ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวัน ด้วยเหตุที่กล่าวมานี้ทำให้ประชาชนต้องการความช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐในการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิต ซึ่งนั่นทำให้ประชาชนลงทะเบียนรับสิทธิของโครงการคนละครึ่งเป็นจำนวนมาก รวมทั้งการใช้สิทธิตามโครงการก็มีความสะดวกเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากมีสถานประกอบการหรือร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการดังกล่าวเป็นจำนวนมากในพื้นที่ตำบลสะท้อน และพื้นที่บริเวณใกล้เคียง

ด้วยเหตุนี้ทางผู้วิจัยจึงทำการศึกษาประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา เพื่อทำให้ทราบถึงประสิทธิผล ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่ง รวมถึงการนำผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลต่อไปในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

1.2.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ

1.2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

1.3 สมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิส่งผลต่อประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

1.4 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1.4.1 ได้ทราบถึงระดับประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

1.4.2 ได้ทราบถึงปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ จำนวน 5,974 คน (งานทะเบียนราษฎร อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา, 2565)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ W.G. Cochran (1977 อ้างถึงใน ละเอียด ศิลา น้อย, 2560) และได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน โดยเจาะจงเฉพาะประชาชนผู้ที่ได้รับสิทธิโครงการคนละครึ่งในเขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา เท่านั้น

1.5.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะประชาชนผู้ได้รับสิทธิโครงการคนละครึ่งในพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ประกอบได้ด้วย 10 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านสะทอน หมู่ที่ 2 บ้านป้อม หมู่ที่ 3 บ้านหัวควน หมู่ที่ 4 บ้านท่าคลอง หมู่ที่ 5 บ้านหัวหลัง หมู่ที่ 6 บ้านสะพานปลา หมู่ที่ 7 บ้านทุ่ง หมู่ที่ 8 บ้านสะพานเคียน หมู่ที่ 9 บ้านทุ่งล้ง และหมู่ที่ 10 บ้านปายาง

1.5.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามสำรวจทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิโครงการคนละครึ่ง เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ซึ่งได้รวบรวม ค้นคว้าเอกสาร แนวความคิด ทฤษฎี ตลอดจนผลงานที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เคยศึกษาไว้ เพื่อกำหนดเป็นองค์ประกอบของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ซึ่งกำหนดตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

ตัวแปรต้น

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความพอเพียงของรายได้ และภาระหนี้สิน

2. ปัจจัยการเข้าถึง โครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ได้แก่ การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป๋าตัง และความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ

ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพของ โครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบล สะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ได้แก่ การกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ การบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน และการช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย

1.5.4 ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการทำวิจัย เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม 2565 - มีนาคม 2566

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 โครงการคนละครึ่ง หมายถึง โครงการของรัฐบาล เพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ ช่วยบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายกับภาคประชาชน และช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อยทั่วประเทศ

1.6.2 ประชาชนผู้ได้รับสิทธิ หมายถึง ประชากรที่มีทะเบียนบ้านอยู่ในพื้นที่ตำบล สะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา สัญชาติไทย อายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ไม่เป็นผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ และไม่เป็นผู้ได้รับสิทธิโครงการเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ

1.6.3 เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ประกอบด้วย 10 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านสะท้อน หมู่ที่ 2 บ้านป่อง หมู่ที่ 3 บ้านหัวควน หมู่ที่ 4 บ้านท่าคลอง หมู่ที่ 5 บ้านหัวหลัง หมู่ที่ 6 บ้านสะพานปลา หมู่ที่ 7 บ้านทุ่ง หมู่ที่ 8 บ้านสะพานเกียน หมู่ที่ 9 บ้านปายาง และหมู่ที่ 10 บ้านทุ่งลิง

1.6.4 แอปพลิเคชันเป๋าตัง หมายถึง กระเป๋าเงินอิเล็กทรอนิกส์ หรือเป็นช่องทางในการรับสิทธิโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เพื่อเพิ่มความสะดวกในการลงทะเบียน และการทำธุรกรรมทางการเงิน

1.6.5 ประสิทธิภาพของโครงการคนละครึ่ง หมายถึง การบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่พึงปรารถนาหรือเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ ซึ่งเป็นการสนับสนุนเศรษฐกิจฐานรากและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศในองค์รวม

1.6.6 การกระตุ้นการจับจ่ายใช้สอยภายในประเทศ หมายถึง การใช้นโยบายการคลัง โดยการดำเนิน โครงการคนละครึ่งให้เกิดการลงทุน เพิ่มการจับจ่ายใช้สอยของประชาชนภายในประเทศ และการกระจายรายได้แก่ผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจ โดยมีผลกระทบต่ออุปสงค์รวมในระบบเศรษฐกิจภายในประเทศ

1.6.7 การบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน หมายถึง มาตรการของรัฐบาลในการช่วยเหลือบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายประจำวันของประชาชน เพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสมดุลทางการเงิน

1.6.8 การช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย หมายถึง ผู้ได้รับสิทธิ โครงการคนละครึ่ง มีการจับจ่ายใช้สอยสินค้าที่จำเป็นในชีวิตประจำวันกับร้านค้าย่อยที่เข้าร่วมโครงการดังกล่าว เพื่อเป็นการเพิ่มเงินทุนและสามารถนำมาใช้หมุนเวียนสร้างสภาพคล่องให้กับผู้ประกอบการร้านค้ารายย่อย

1.6.9 ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชน หมายถึง การเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนแต่ละคนมีปัจจัยที่แตกต่างกันออกไป

1.6.10 การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ หมายถึง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในหน่วยงานภาครัฐมากขึ้น ซึ่งการนำระบบสารสนเทศเข้ามาใช้นั้นก็เพื่อให้ได้ข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว และตอบสนองกับความต้องการของประชาชนได้อย่างทันถ่วงที

1.6.11 ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป่าตั้ง หมายถึง การชำระเงินดิจิทัล (Digital Payment) เป็นทางเลือกหลักในการชำระเงินที่มีความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และลดความเสี่ยงการแพร่ระบาดจากการสัมผัสในการใช้เงินสด และการสแกนจ่ายเงินผ่านโครงการ ต้องมีการซื้อสินค้า/บริการจริงตรงตามมูลค่าที่สแกนจ่าย ไม่อนุญาตให้ผู้ประกอบการทอนเงินสดหรือรับแลกสินค้า/บริการคืนเป็นเงินสด

1.6.12 ความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ หมายถึง สิทธิของประชาชนที่จะได้รับการปฏิบัติจากรัฐอย่างเท่าเทียมกันในการเข้าถึงการลงทะเบียนสิทธิโครงการคนละครึ่ง ทั้งนี้ต้องมีคุณสมบัติตรงตามเงื่อนไขของโครงการ

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบข่ายในการวิจัยจากการศึกษา การวิเคราะห์จากเอกสารแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่ง
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวและทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

2.1.1 ความหมายของนโยบายสาธารณะ ความหมายของนโยบายสาธารณะนั้น มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ หลายความหมายด้วยกัน ดังต่อไปนี้

Lasswell (1970 อ้างถึงใน สิริกาญจน์ เอี่ยมอาจหาญ, 2556) ได้กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ คือ แผนหรือโครงการที่กำหนดขึ้นอันรวมถึงเป้าหมาย สิ่งที่มีคุณค่า และแนวทางการปฏิบัติต่าง ๆ

Shakansky (1970 อ้างถึงใน อิทธิชัย สีดำ, 2565) ได้กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ คือ กิจกรรมที่กระทำโดยรัฐบาลซึ่งครอบคลุมกิจกรรมทั้งหมดของรัฐบาล รวมทั้งข้อกำหนดและระเบียบในการควบคุมและกำกับการดำเนินกิจกรรมของปัจเจกบุคคลและนิติบุคคลทั้งหมด ตลอดจนการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ และยังรวมไปถึงการเฉลิมฉลองต่าง ๆ ของรัฐด้วย และได้จำแนกประเภทของนโยบายสาธารณะตามขอบข่ายของผลกระทบของนโยบายแห่งรัฐเป็น 6 ประเภท คือ นโยบายทางการศึกษา นโยบายทางหลวง นโยบายสวัสดิภาพสังคม นโยบายสาธารณสุข นโยบายทรัพยากรธรรมชาติ และนโยบายพลอดักซ์สาธารณะ

Dye (1972 อ้างถึงใน สิริกาญจน์ เอี่ยมอาจหาญ, 2556) ได้กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ คือ สิ่งที่รัฐบาลเลือกจะกระทำหรือไม่กระทำ นอกจากนี้ได้จำแนกนโยบายตามภารกิจสำคัญของรัฐ

Anderson (1994 อ้างถึงใน อิทธิชัย สีคำ, 2565) ได้กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ คือ แนวทางการปฏิบัติหรือการกระทำซึ่งมีองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ ผู้ปฏิบัติหรือชุดของผู้กระทำที่จะต้องรับผิดชอบในการที่จะแก้ไขปัญหาของสังคมโดยมีจุดมุ่งหมายว่าสิ่งใดที่จะต้องทำให้สำเร็จไม่ใช่เพียงแค่ว่าตั้งใจจะทำ โดยต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการแก้ปัญหา มีวิธีการที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ และจะต้องมีผู้ปฏิบัติที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ นโยบายสาธารณะ อาจจะได้การพัฒนาโดยหน่วยงานของรัฐหรือข้าราชการ พรรคการเมือง หรือองค์กรเอกชนที่อาจมีอิทธิพลต่อการพัฒนานโยบายของรัฐ

สมบัติ ชำรงชัญวงศ์ (2546, อ้างถึงใน รณณ อินทวงษ์, 2556) ได้กล่าวว่า นโยบายสาธารณะจะต้องเป็นกิจกรรมที่กระทำโดยรัฐบาล การตัดสินใจเลือกที่จะกระทำของรัฐบาลต้องคำนึงถึงคุณค่าของสังคมเป็นเกณฑ์ โดยมุ่งที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนเป็นหลัก และได้จำแนกประเภทของนโยบายสาธารณะเป็น 7 ประการ คือ

1. นโยบายมุ่งเน้นขอบเขตเฉพาะด้าน (Sectoral Policy) และนโยบายมุ่งเน้นสถาบันที่กำหนดนโยบาย (Institutional Policy)
2. นโยบายมุ่งเน้นเนื้อหาสาระ (Substantive Policy) และนโยบายมุ่งเน้นขั้นตอนการปฏิบัติ (Procedural Policy)
3. นโยบายมุ่งเน้นการควบคุมกำกับโดยรัฐ (Regulatory Policy) และนโยบายมุ่งเน้นการควบคุมกำกับตนเอง (Self-Regulatory Policy)
4. นโยบายมุ่งเน้นการกระจายผลประโยชน์ (Distributive Policy) และนโยบายมุ่งเน้นการกระจายความเป็นธรรม (Redistributive Policy)
5. นโยบายมุ่งเน้นเชิงวัตถุ (Material Policy) และนโยบายมุ่งเน้นสัญลักษณ์ (Symbolic Policy)
6. นโยบายมุ่งเน้นลักษณะเสรีนิยม (Liberal Policy) และนโยบายมุ่งเน้นลักษณะอนุรักษนิยม (Conservative Policy)
7. นโยบายมุ่งเน้นลักษณะสินค้าสาธารณะ (Policy Involving Public Goods) และนโยบายมุ่งเน้นลักษณะสินค้าเอกชน (Policy Involving Private Goods)

ศุภชัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (2564) ได้อธิบายไว้ว่า นโยบายสาธารณะ (Public Policy) เป็นแนวทางที่รัฐบาลหรือสถาบันกำหนดขึ้น อาจทำออกมาในรูปแบบของโครงการ แผนการ เพื่อเป็นหนทางชี้้นำให้เกิดการปฏิบัติต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับแนวทางที่ตั้งไว้เพื่อแก้ปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย คือ ประชาชนกลุ่มหนึ่ง/ในพื้นที่หนึ่ง

ซึ่งอาจไม่ใช่คนทั้งประเทศก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่าอยากให้แนวทางนั้นเกิดขึ้นและมีผลต่อกลุ่มเป้าหมายใดบ้าง

จากคำนิยามหรือความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถนำแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมดเข้าด้วยกัน พอสรุปได้ว่านโยบายสาธารณะ หมายถึง แนวทางปฏิบัติของรัฐบาลที่ประกาศหรือตัดสินใจว่าเลือกจะทำหรือไม่กระทำก็ได้ ซึ่งเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่จะทำให้บรรลุผลงานตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่รัฐได้กำหนดไว้ เพื่อแก้ปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย คือ ประชาชนกลุ่มหนึ่ง/ในพื้นที่หนึ่ง ซึ่งอาจไม่ใช่คนทั้งประเทศก็ได้ ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงการสนองตอบความต้องการของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายนั้น ๆ เป็นหลัก

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายทางการคลัง มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้หลายความหมายด้วยกัน ดังต่อไปนี้

วรลักษณ์ หิมะกลัศ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่า นโยบายการคลัง คือ นโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับการจัดหารายได้ การใช้จ่าย และการบริหารหนี้สาธารณะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจให้อยู่ในสถานะที่เหมาะสม การเร่งรัดความเจริญทางเศรษฐกิจและระดับการจ้างงานของประเทศ และการส่งเสริมให้มีการกระจายรายได้ให้เป็นธรรมยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ นโยบายการคลังแบบขยายตัว (Expansionary Fiscal Policy) คือ นโยบายการคลังที่ใช้การเพิ่มงบประมาณรายจ่าย และลดอัตราภาษี หรือ “การใช้งบประมาณขาดดุล” โดยรัฐจะใช้นโยบายการคลังแบบขยายตัวในกรณีที่ “เศรษฐกิจตกต่ำ” หรือมีปัญหา “การว่างงานจำนวนมาก” และนโยบายการคลังแบบหดตัว (Contractionary Fiscal Policy) คือ นโยบายการคลังที่ลดงบประมาณรายจ่าย และเพิ่มอัตราภาษี หรือ “การใช้งบประมาณเกินดุล” โดยรัฐจะใช้นโยบายการคลังแบบหดตัวในกรณีที่ “เศรษฐกิจมีการขยายตัวมากเกินไป” หรือมีปัญหา “เงินเฟ้อสูง”

กองเงิน สุทธิพิทักษ์ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่า ลักษณะนโยบายการคลังของแต่ละประเทศต้องคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ของรัฐบาลที่แบ่งได้เป็น 3 ประการ คือ ช่วยให้การจัดสรรทรัพยากรมีความเป็นธรรม รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศให้มีความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง และจัดให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นระบบและเป็นธรรม

คณะกรรมการกลุ่มปรับปรุงชุดวิชาหลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2556) ได้อธิบายไว้ว่า นโยบายการคลัง คือ แนวทางและเป้าหมายในการดำเนินธุรกรรมทางการเงินของรัฐบาลในด้านรายจ่าย รายรับ และการก่อหนี้ มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เช่น การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ (Economic Stability) การสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Equity) หรือการกระจายรายได้และทรัพย์สินอย่างเป็นธรรม

(Equitable Income Distribution) การเกิดประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ (Economic Efficiency) เป็นต้น และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเศรษฐกิจจะใช้นโยบายการคลังที่สำคัญ คือ นโยบายงบประมาณขาดดุล นโยบายงบประมาณเกินดุล และนโยบายงบประมาณสมดุล โดยการดำเนินนโยบายการคลังจะแตกต่างกันตามภาวะและปัญหาเศรษฐกิจ ทั้งนี้จะต้องดำเนินการภายใต้หลักการที่เหมาะสมด้วย ซึ่งการจำแนกประเภทของนโยบายการคลังตามลักษณะการบริหารงบประมาณ แบ่งได้ 2 ประเภท คือ นโยบายการคลังภายใต้การบริหารแบบสมดุล (Balanced Budget) และนโยบายการคลังภายใต้การบริหารแบบไม่สมดุล (Unbalanced Budget)

ในกรณีที่ภาวะเศรษฐกิจกำลังขยายตัว หากภาครัฐมีความสามารถในการหารายได้ โดยการจัดเก็บภาษีให้เป็นจำนวนมากและมากกว่ารายจ่าย ภาครัฐก็อาจจะบริหารงบประมาณแบบเกินดุล หรือเรียกว่าเป็นการใช้ “นโยบายการคลังแบบหดตัว” ในกรณีที่ภาวะเศรษฐกิจกำลังตกต่ำ หรือซบเซา แรงรัฐบาลไม่สามารถจัดเก็บรายได้เพียงพอกับรายจ่ายในโครงการต่าง ๆ ภาครัฐก็ต้องบริหารงบประมาณแบบขาดดุล หรือเรียกว่าเป็นการใช้ “นโยบายการคลังแบบขยายตัว”

ตรีเพชร พุทธรแดง (2559) ได้สรุปว่า นโยบายการคลัง (Fiscal Policy) คือ นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดหารายได้และการใช้จ่ายของรัฐบาล โดยในการจัดหารายได้ของรัฐบาลจะมาจาก การจัดเก็บภาษีประเภทต่าง ๆ จากทั้งผู้ผลิต เช่น ภาษีนิติบุคคลที่เก็บจากบริษัทห้างร้านต่าง ๆ หรือการจัดเก็บจากผู้บริโภค เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) หรือจัดเก็บจากผู้มีรายได้ เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา นอกจากนี้ยังมีภาษีอีกหลายประเภท เช่น ภาษีสรรพสามิตที่จัดเก็บกับสินค้าฟุ่มเฟือย นโยบายการคลังสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ นโยบายการคลังแบบขยายตัว (Expansionary Fiscal Policy) คือ การที่ รัฐบาลใช้จ่ายมากกว่ารายได้ภาษีที่จัดเก็บได้ หรือที่เรียกว่า งบประมาณขาดดุล ซึ่งอาจเลือกใช้ในช่วงที่ปัญหาเงินฝืด หรือเศรษฐกิจถดถอย เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยเมื่อรัฐบาลใช้จ่ายมากขึ้นกว่าภาษีที่จัดเก็บ เปรียบเสมือนการอัดฉีดเงินเข้าระบบเศรษฐกิจ และนโยบายการคลังแบบหดตัว (Contractionary Fiscal Policy) คือ การที่รัฐบาลใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้ภาษีที่จัดเก็บได้ หรือที่เรียกว่า งบประมาณเกินดุล ซึ่งอาจจะ เลือกใช้ในช่วงที่ปัญหาเงินเฟ้อ ในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งเมื่อรัฐบาลใช้จ่ายน้อยลง แต่เก็บภาษีมากขึ้น ก็เป็นเสมือนการดูดเงินออกจาก ระบบเศรษฐกิจ ก็ทำให้เศรษฐกิจขยายตัวน้อยลงหรือหดตัว ก็จะช่วยให้เงินเฟ้อปรับลดลงได้

สุบรรณ เอี่ยมวิจารณ์ (2559) ได้อธิบายไว้ว่า นโยบายการคลัง หมายถึง การดำเนินการของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายหรือรายจ่ายของภาครัฐ และการหารายได้ของ รัฐบาล เช่น การเก็บภาษีประเภทต่าง ๆ มาตรการเงินโอน เงินช่วยเหลือ สวัสดิการที่รัฐโอนให้แก่ ภาคครัวเรือนหรือสถาบันต่าง ๆ การก่อหนี้สาธารณะ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวบรรลุ จุดหมายหรือเป้าหมายทางเศรษฐกิจ รัฐบาลจำเป็นต้องใช้นโยบายการคลังและเครื่องมือของนโยบาย

การคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจให้มีการเติบโต โดยอาจใช้การใช้จ่ายของภาครัฐ การเรียกเก็บภาษี รวมทั้งการก่อกู้หนี้สาธารณะ ซึ่งการใช้จ่ายของภาครัฐจะถูกนับรวมในผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP)

จากคำนิยามหรือความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถนำแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมดเข้าด้วยกัน พอสรุปได้ว่านโยบายคลัง หมายถึง นโยบายที่เกี่ยวกับการตัดสินใจในการจัดเก็บภาษีอากร การใช้จ่ายสาธารณะ หนี้สาธารณะ และรวมไปถึงนโยบายการเงิน เพื่อให้การดำเนินการบรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจมหภาคได้ เช่น การเพิ่มระดับการจ้างงาน การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจภายในและภายนอกประเทศ การกระตุ้นความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การลดความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้และทรัพย์สิน และการเกิดประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ โดยนโยบายการคลังสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ นโยบายการคลังแบบขยายตัว (Expansionary Fiscal Policy) และนโยบายการคลังแบบหดตัว (Contractionary Fiscal Policy)

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่ง

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ หลายความหมายด้วยกันดังต่อไปนี้

Taylor (1988, อ้างถึงใน สุรศักดิ์ ชะมารัมย์, 2560) ได้ให้ความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การใช้เครื่องมือทางคอมพิวเตอร์และโทรคมนาคม เพื่อใช้ในการเก็บประมวล ถ่ายทอด และแสดงผลลัพธ์ของข้อมูล ข่าวสาร รูปภาพ เสียง ตัวอักษร และตัวเลข ความสามารถในการรับข้อมูลจากแหล่งข่าวสารจำนวนมาก ทั้งในรูปแบบของภาพและตัวอักษร และความสามารถในการส่งข้อมูลข่าวสารไปยังแหล่งต่าง ๆ ได้อย่างกว้างไกล

Haksever (2000 อ้างถึงใน สมเด็จ ภิมายกุล, 2564) ได้กล่าวว่า ระบบสารสนเทศเกิดจากกิจกรรมพื้นฐาน 3 กิจกรรม คือ การนำเข้าของตัวป้อน (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) สารสนเทศเป็นผลผลิตของระบบข้อมูลจะถูกเปลี่ยนเป็นสิ่งที่มีความหมายการเปลี่ยนข้อมูลให้เป็นสารสนเทศเป็นหน้าที่ของส่วนที่เรียกว่ากระบวนการ

Turban, Mclean and Wetherbe (2001 อ้างถึงใน อุษคม เจียรจินดา, 2563) ได้กล่าวถึงความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology หรือ IT) ไว้ว่า หมายถึง เครื่องมือและเทคนิคที่นำไปใช้ช่วยในการออกแบบและพัฒนาระบบสารสนเทศ ซึ่งหมายรวมถึงฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ระบบฐานข้อมูล การสื่อสารโทรคมนาคม และระบบรับ - ให้บริการ

สุรศักดิ์ ชะมารัมย์ (2560) ได้อธิบายไว้ว่า การนำเทคโนโลยีโทรศัพท์มือถือ (Mobile Technology) เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินงานขององค์กร เพื่อให้มีความคล่องตัวมากขึ้น

การขยายวิสัยทัศน์และมุมมองในการให้บริการที่เกิดขึ้นในอนาคต การลดค่าใช้จ่าย การประหยัดเวลา และยังสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการได้ทันที ซึ่งเป็นการสร้างความประทับใจแก่ผู้มาใช้บริการ อีกทั้งยังสามารถเสริมสร้างภาพลักษณ์ให้กับองค์กรในด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศที่น่าสมัย

จากคำนิยามหรือความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถนำแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมดเข้าด้วยกัน พอสรุปได้ว่าการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ หมายถึงว่า แนวคิดเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานต่าง ๆ ที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ คอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ และการติดต่อสื่อสารมาใช้เป็นสื่อกลางในการเก็บข้อมูล การประมวลผล การวิเคราะห์ผลอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มีความคล่องตัวมากขึ้น การขยายวิสัยทัศน์และมุมมองในการให้บริการที่เกิดขึ้นในอนาคต การลดค่าใช้จ่าย การประหยัดเวลา และยังสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการได้ทันที

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป่าตั้ง มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้หลายความหมายด้วยกัน ดังต่อไปนี้

ขวัญฤดี ฮวดหุ่น (2560) ได้อธิบายว่า แอปพลิเคชัน เป็นซอฟต์แวร์ที่ถูกสร้างขึ้น เพื่อช่วยให้สามารถเข้าถึงบริการต่าง ๆ ในโลกออนไลน์ได้อย่างรวดเร็ว สะดวกสบาย แพร่หลาย และได้เข้ามามีอิทธิพลและบทบาทในชีวิตประจำวันของคุณมากขึ้น ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมได้อีกด้วย เนื่องจากเป็นเรื่องที่ง่าย สะดวก รวดเร็ว ประหยัดเวลา และการเดินทาง เป็นต้น

จิรภัทร มิชันหมาก นิสารัตน์ โสคามุก ปณิสรา ดันติกุล ชาติ และนลินภัทร์ บาเพ็ญเพียร (2564) ได้กล่าวว่า 5 ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการใช้งานแอปพลิเคชันเป่าตั้ง ดังนี้

1. ประโยชน์จากการใช้งานแอปพลิเคชัน ผู้ใช้งานสามารถทำธุรกรรมทางการเงินได้ตลอด 24 ชั่วโมง ได้รับความสะดวกรวดเร็วในการทำธุรกรรมทางการเงิน ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม เสียเวลา และเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

2. ความง่ายในการใช้งานแอปพลิเคชัน ผู้ใช้งานสามารถติดตั้งและเรียนรู้การใช้งานแอปพลิเคชันได้ด้วยตนเอง อีกทั้งแอปพลิเคชันยังมีฟังก์ชันการทำงานที่เหมาะสม รวมไปถึงมีการออกแบบที่สวยงามและทันสมัย

3. ความปลอดภัยในการใช้งานแอปพลิเคชัน ผู้ใช้งานจะต้องใส่รหัสผ่านก่อนการใช้งานทุกครั้ง การยืนยันตัวตนด้วยวิธีการต่าง ๆ ก่อนการทำธุรกรรม เช่น รหัส PIN, Face ID หรือการสแกนลายนิ้วมือ เป็นต้น

4. ความเชื่อมั่นต่อผู้ให้บริการแอปพลิเคชัน แอปพลิเคชันได้รับการรับรองจากหน่วยงานภาครัฐมีความน่าเชื่อถือ ผู้ใช้งานสามารถตรวจสอบธุรกรรมย้อนหลังได้ และแอปพลิเคชันไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลให้กับผู้อื่น

5. สภาพแวดล้อมในการใช้งานแอปพลิเคชัน ผู้ใช้งานเลือกใช้งานแอปพลิเคชันจากคำแนะนำของบุคคลรอบข้าง ซึ่งแอปพลิเคชันมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างทั่วถึง และมีบริการให้ความช่วยเหลือในการใช้งาน

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (2565) ได้กล่าวว่า แอปพลิเคชันเป่าตั้ง สามารถใช้งานได้อย่างสะดวก ง่าย และมีบริการหลากหลาย ไม่พลาดทุกสิทธิ ครบทุกความต้องการกับ G Wallet กระเป๋าสุขภาพ และบัญชีกรุงไทย การลงทุนในพันธบัตร (วอลเล็ต สบม.) หุ้นกู้ (วอลเล็ต ซื้อขายหุ้นกู้) และทองคำ (Gold Wallet) การบริการตรวจสอบบัญชี กยศ. Krungthai Connex สำหรับลูกค้ากรุงไทย การยืนยันตัวตนปลอดภัย สามารถเข้าถึงแต่ละบริการได้ง่ายขึ้น การโอน เดิม จ่ายสแกนจ่าย QR ด้วย G Wallet และบัญชีกรุงไทย การปรับเปลี่ยนรูปโปรไฟล์ได้ตามใจ และไม่พลาดข้อเสนอและบริการที่ดี โดย G Wallet ใช้สิทธิตามมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ เป็นแอปพลิเคชันสำหรับการใช้สิทธิ์ในโครงการและมาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐ การชำระสินค้าและบริการที่ร้านค้า ถูงเงิน การโอนเงินเข้าบัญชีและโอนพร้อมเพย์ การเติมเงินมือถือ และการจ่ายบิลค่าน้ำ/ค่าไฟ

จากคำนิยามหรือความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถนำแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมดเข้าด้วยกัน พอสรุปได้ว่าความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป่าตั้ง หมายถึง การดำเนินกระบวนการต่าง ๆ ทั้งการลงทะเบียนรับสิทธิ การยืนยันตัวตน การใช้สิทธิ์ในโครงการและมาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐ การชำระสินค้าและบริการที่ร้านค้า ถูงเงิน การโอนเงินและพร้อมเพย์ การเติมเงินมือถือ และการจ่ายบิลค่าน้ำ/ค่าไฟ ผ่านแอปพลิเคชันที่ชื่อว่า“เป่าตั้ง” ซึ่งผู้ใช้งานสามารถทำธุรกรรมทางการเงินได้ตลอด 24 ชั่วโมง มีความสะดวกรวดเร็วในการทำธุรกรรมทางการเงิน ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม เสียเวลา และเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทาง อีกทั้งยังเป็นระบบที่มีความปลอดภัยต่อผู้ให้บริการ โดยไม่มีการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลให้กับผู้อื่น

2.2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความเสมอภาคในการเข้าถึงสิทธิ มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ หลายความหมายด้วยกันดังต่อไปนี้

สมคิด เลิศไพฑูรย์ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่า หลักความเสมอภาค เป็นหลักการสำคัญที่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันรับรองไว้นอกเหนือจากหลัก “สิทธิ” “เสรีภาพ” และ“ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์” หลักการนี้ได้รับการบัญญัติไว้อย่างชัดเจนในมาตรา 30 ของรัฐธรรมนูญว่า “บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน

เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์ (2556) ได้กล่าวว่า หลักแห่งความเสมอภาคเป็นหลักหนึ่งของสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการยอมรับในรูปแบบที่เป็นกฎหมายลายลักษณ์อักษร

บุศรา เข้มทอง (2558) ได้กล่าวว่า หลักความเสมอภาค คือ แนวคิดเรื่องหลักแห่งความเสมอภาคนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานว่าตามธรรมชาติมนุษย์ทุกคนเกิดมามีความเสมอภาคเท่าเทียมกันตามธรรมชาติ และทุกคนจะต้องเคารพสิทธิและเสรีภาพของกันและกัน

ศูนย์ศึกษาคดีปกครอง สำนักวิจัยและวิชาการ (2565) ได้อธิบายว่า หลักความเสมอภาคเป็นหลักกฎหมายทั่วไปที่ได้รับการยอมรับว่ามีคุณค่า โดยเป็นหลักที่รองรับสิทธิของราษฎรที่จะได้รับการปฏิบัติจากรัฐอย่างเท่าเทียมกัน อาจปฏิบัติต่อบุคคลที่แตกต่างกันในสาระสำคัญให้แตกต่างกันออกไปตามลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลได้ ประกอบไปด้วยหลักการย่อย ๆ อีก 4 ประการ คือ ความเสมอภาคของบุคคลภายใต้กฎหมาย ความเสมอภาคของบุคคลในการทำงานในหน่วยงานของรัฐ หลักความเสมอภาคของบุคคลในการได้รับการบริการสาธารณะ และหลักความเสมอภาคของบุคคลต่อการรับภาระสาธารณะ

การที่รัฐเข้ามาจัดทำบริการสาธารณะนั้นมิได้มีจุดมุ่งหมายที่จะจัดทำขึ้นเพื่อบุคคลใดโดยเฉพาะ ประชาชนทุกคนย่อมมีสิทธิได้รับการปฏิบัติหรือได้รับประโยชน์จากการบริการสาธารณะอย่างเสมอภาคกัน

จากคำนิยามหรือความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถนำแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมดเข้าด้วยกัน พอสรุปได้ว่าหลักความเสมอภาคในการเข้าถึงสิทธิ หมายถึง หลักการในการดำเนินการที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการยอมรับในรูปแบบที่เป็นกฎหมายลายลักษณ์อักษร ประชาชนทุกคนจะต้องเคารพสิทธิและเสรีภาพของตนเองและผู้อื่น ซึ่งการบริการสาธารณะนั้นประชาชนทุกคนย่อมมีสิทธิได้รับการปฏิบัติหรือได้รับประโยชน์จากการบริการสาธารณะอย่างเสมอภาคกัน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง

2.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ หลายความหมายด้วยกัน ดังต่อไปนี้

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2552) ได้อธิบายว่า กระตุ้นการบริโภคภายในประเทศ เป็นโครงการที่เน้นกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอย และลดค่าครองชีพของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อยและผู้สูงอายุ โดยการเพิ่มรายได้ประชาชนโดยตรงและลดภาระค่าครองชีพ เพื่อให้ประชาชนมีเงินเหลือในการใช้จ่ายใช้สอยสินค้าและบริการอื่น ๆ มากขึ้น

พนม ทินกร ณ อยุธยา (2552 อ้างถึงใน อานันท์ เกียรติสารพิภพ, 2559) ได้อธิบายว่า Keynesian Theory เป็นทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่เน้นการใช้การขับเคลื่อนทางอุปสงค์ (Demand Driven Side) มากกว่าการพึ่งพาภาคเอกชนหรือภาคธุรกิจ (Supply Side) เพื่อการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ รัฐบาลมักจะใช้เป็นกลไกสำคัญในการกำหนดนโยบายด้านการใช้จ่ายที่สำคัญ ๆ เพื่อเพิ่มอัตราการเติบโตของ GDP บวกกับการกำหนดนโยบายทางการเงินของธนาคารกลาง

อรุณศักดิ์ จรุงวงษ์นิรมล (2552 อ้างถึงใน อานันท์ เกียรติสารพิภพ, 2559) ได้อธิบายว่า Keynesian Theory คือ การดึงเศรษฐกิจออกจากภาวะถดถอยด้วยการกระตุ้นปัจจัยทางอุปสงค์ เพื่อให้เกิดกำลังซื้อของประชาชน อันจะนำไปสู่กิจกรรมต่อเนื่องทางเศรษฐกิจอื่น ๆ เช่น การจ้างงาน หรือการลงทุนเพื่อเพิ่มกำลังการผลิต เป็นต้น ทำให้ลูกจ้างเกิดรายได้มากขึ้น เป็นวงจรไปเรื่อย ๆ หรือเรียกว่า Multiplier Effect

สันติ ชัยศรีสวัสดิ์สุข (2564) ได้อธิบายว่า การสร้างหรือการกระตุ้นให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจที่อยู่บนฐานของการบริโภคพึ่งพาการใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจทั้งจากประชาชนในประเทศ ภาคเอกชน ภาครัฐ และผู้เดินทางจากต่างประเทศ เป็นเครื่องจักรในการขับเคลื่อนให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ยืนอยู่บนความสมดุลหลายประการด้วยกันและไม่มีคามยั่งยืน โดยปกติกลไกการทำงานของระบบเศรษฐกิจไม่ได้เริ่มต้นจากการบริโภคหรือการใช้จ่าย การใช้จ่ายของหน่วยทางเศรษฐกิจ (Economic Unit) โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคครัวเรือนเกิดจากการมีรายได้ คือ ครัวเรือนสามารถสร้างรายได้จากการใช้ทรัพยากรการผลิตในการสร้างมูลค่าเพิ่มมูลค่าเพิ่มที่ถูกสร้างขึ้นเป็นรายได้ของครัวเรือนในรูปของผลตอบแทนของปัจจัยการผลิตที่ถูกใช้ไป การดำเนินมาตรการกระตุ้นทางด้าน การบริโภคบนพื้นฐานเหตุผลข้อนี้ มีประเด็นที่น่าสังเกตอย่างน้อย 2 ประการ คือ ช่วงที่เศรษฐกิจมีการขยายตัวหรือถดถอย และการกระตุ้นการบริโภคเพื่อสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

จากคำนิยามหรือความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถนำแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมดเข้าด้วยกัน พอสรุปได้ว่าการกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ หมายถึง การสร้างหรือการกระตุ้นให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจที่อยู่บนฐานของการบริโภคพึ่งพาการใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจจากประชาชนในประเทศ ภาคเอกชน และภาครัฐ ซึ่งเป็นโครงการที่เน้นกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยและลดค่าครองชีพของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ โดยการเพิ่มรายได้ประชาชนโดยตรงและลดภาระค่าครองชีพ เพื่อให้ประชาชนมีเงินเหลือในการใช้จ่ายใช้สอยสินค้าและบริการอื่น ๆ มากขึ้น

2.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ หลายความหมายด้วยกัน ดังต่อไปนี้

สำนักงานข่าว กรมประชาสัมพันธ์ (2564) ได้กล่าวว่า ความช่วยเหลือบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 คือ การลดภาระค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาให้นักเรียน/นักศึกษา ทุกคนทุกกลุ่มในสถานศึกษาของรัฐและเอกชนทั้งในและนอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และการสนับสนุนสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอนและแก้ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (2564) ได้อธิบายว่า มาตรการบรรเทาผลกระทบประชาชนและผู้ประกอบการธุรกิจ จากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เป็นการเพิ่มสภาพคล่องชั่วคราวในการดำรงชีวิตให้แก่ประชาชนและบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากโรคโควิด-19 ซึ่งกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วยผู้มีรายได้ประจำ ผู้ประกอบอาชีพอิสระ และเกษตรกรรายย่อยหรือลูกจ้างภาคการเกษตรที่มีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินฉุกเฉิน โดยมีกรอบวงเงินงบประมาณรัฐบาลชดเชยความเสียหายที่เกิดจากหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non- Performing Loans : NPLs)

สำนักงานข่าว กรมประชาสัมพันธ์ (2565) ได้กล่าวว่า มาตรการบริหารราคาน้ำมันดีเซล เป็นการควบคุมไม่ให้ราคาน้ำมันสูงขึ้นจนกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน

ธนาคารแห่งประเทศไทย (2566) ได้กล่าวว่า มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจและโควิด-19 ซึ่งเป็นความร่วมมือจากสถาบันการเงิน สถาบันการเงินเฉพาะกิจ และบริษัทที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (non-bank) ที่อยู่ภายใต้การกำกับของ ธปท. ให้เร่งช่วยเหลือลูกหนี้ทุกประเภทในเชิงรุกอย่างทันทั่วถึง

จากคำนิยามหรือความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถนำแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมดเข้าด้วยกัน พอสรุปได้ว่าการบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน หมายถึง การเพิ่มสภาพคล่องชั่วคราวในการดำรงชีวิตให้แก่ประชาชนและบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ได้รับผลกระทบผ่านโครงการหรือมาตรการต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อเป็นการเพิ่มเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจมากขึ้น

2.3.3 แนวคิดเกี่ยวกับการช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ หลายความหมายด้วยกันดังต่อไปนี้

ศุภชัย ภัทรบรรเจิด (2558) ได้อธิบายว่า การจัดการสภาพคล่องทางการเงิน หมายถึง การรักษาสภาวะของกิจการให้สถานะเงินสดเพียงพอต่อการดำเนินกิจการในแต่ละวัน โดยไม่มีปัญหาการขาดแคลนเงินสด ซึ่งจะต้องรักษาระดับเงินสดคงเหลือให้คงอยู่

นัชชา เกิดอินทร์ กาญจนพร วงศ์อาจ และ โชติ บดีรัฐ (2564) ได้กล่าวว่า มาตรการสินเชื่อสู้ภัย COVID-19 เป็นการเพิ่มสภาพคล่องชั่วคราวในการดำรงชีวิตให้แก่ประชาชนและบรรเทาความเดือดร้อนสำหรับผู้ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ทั้งผู้ที่มีรายได้ประจำ

ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ ผู้ประกอบการรายย่อย รวมไปถึงเกษตรกรรายย่อยและผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อย

ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) (2566) ได้กล่าวว่า สำหรับผู้ประกอบการ SME เงินสดถือเป็นสภาพคล่องหลักในการดำเนินธุรกิจ เปรียบเสมือนกระแสเลือดที่คอยหล่อเลี้ยงให้ธุรกิจดำเนินไปได้อย่างมั่นคง

จากคำนิยามหรือความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถนำแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมดเข้าด้วยกัน พอสรุปได้ว่าการช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย หมายถึง การเพิ่มสภาพคล่องชั่วคราวในการดำรงชีวิตให้แก่ประชาชน และบรรเทาความเดือดร้อนสำหรับผู้ได้รับผลกระทบ ซึ่งสำหรับร้านค้ารายย่อยนั้นจะต้องรักษาสถานะของกิจการให้สถานะเงินสดเพียงพอต่อการดำเนินกิจการในแต่ละวัน โดยไม่มีปัญหาการขาดแคลนเงินสดที่เปรียบเสมือนกระแสเลือดที่คอยหล่อเลี้ยงให้ธุรกิจดำเนินไปได้อย่างมั่นคง

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขวัญทิพย์ แวสง่า และบุษบง ชัยเจริญวัฒนะ (2563) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาการรับรู้ประสิทธิผลของนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐของประชาชนในเขตพื้นที่ เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ประสิทธิผลของนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในการแก้ไขปัญหาความยากจน และทดสอบความแตกต่างการรับรู้ประสิทธิผลของนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลา จำนวน 376 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ การรับรู้ประสิทธิผลของนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐมิติมุมมองส่วนบุคคล และการรับรู้ประสิทธิผล ของนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐมิติมุมมองทางสังคม ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ประสิทธิผลของบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ พบว่า เพศที่ต่างกัน ระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีการรับรู้ประสิทธิผลของนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐแตกต่างกัน อายุที่ต่างกัน มีการรับรู้ประสิทธิผลของนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ มิติมุมมองส่วนบุคคล ไม่แตกต่างกัน แต่แตกต่างกันในมิติมุมมองทางสังคม อาชีพที่ต่างกัน รายได้ที่ต่างกัน มีการรับรู้ประสิทธิผลของนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไม่แตกต่างกัน รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงควรทบทวนวิธีการดำเนินนโยบายใหม่ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่ประชาชน

โชติกา แก้วคำปา (2563) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจต่อมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ : กรณีศึกษาโครงการคนละครึ่งของผู้ค้า ตลาดนัดหัวมุม แขวงลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร

เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ค้าโครงการคนละครึ่ง โดยจำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประเภทของสินค้าที่ขาย โดยเก็บตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 79 ร้านค้า ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน คือ ด้านบุคลากร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านผลิตภัณฑ์ รองลงมาด้านกระบวนการขั้นตอนการบริการ และด้านสถานที่ให้บริการ ตามลำดับ และผลการทดสอบความแตกต่างของลักษณะส่วนบุคคลที่มีต่อความพึงพอใจของผู้ค้า พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประเภทของสินค้า ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของผู้ค้าตลาดนัดหัวมุม แขวงลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร

กัสมมา บุญมาก (2564) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยความพึงพอใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล สำหรับประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ในกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่ส่งผลต่อความสำเร็จต่อโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล และประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล สำหรับประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ในกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข การศึกษาในครั้งนี้เป็นวิธีศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยจากหนังสือ บทความ การวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข่าวสารที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยความพึงพอใจที่มีส่งผลต่อความสำเร็จต่อโครงการคนละครึ่ง ประกอบด้วย 1. ความเป็นธรรมและความเสมอภาค 2. การเข้าถึงและการให้บริการ 3. ความสะดวกรวดเร็ว 4. ความโปร่งใส 5. เทคโนโลยีที่นำมาประยุกต์ใช้ 6. การกระตุ้นเศรษฐกิจ 7. โครงการคนละครึ่งกับวิกฤติโควิด -19 และประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง จะเห็นได้ว่าโครงการคนละครึ่งช่วยกระตุ้นระบบเศรษฐกิจฐานรากได้เป็นอย่างดี แต่ในเรื่องของความพึงพอใจของผู้ใช้บริการควรมีการปรับปรุงเพิ่มเติม โดยมีการกำหนดสิทธิได้รับการช่วยเหลือตามมาตรการที่ชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดการแย่งชิงในการเข้าถึงสิทธิการรับสวัสดิการจากภาครัฐ

นัชชา เกิดอินทร์ กาญจนานพร วงศ์อาจ และ โชติ บดีรัฐ (2564) ได้ศึกษาเรื่องมาตรการเยียวยาของรัฐต่อผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ผลการศึกษาพบว่า ภาครัฐบาลได้ออกมาตรการต่าง ๆ ในช่วงที่เกิดการระบาดของโควิด 19 ทั้งในระยะที่ 1 ที่ 2 และระลอกใหม่ สรุปได้ดังนี้ 1) มาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยว 2) มาตรการกระตุ้นและส่งเสริมการใช้จ่าย 3) มาตรการช่วยเหลือข้าราชการผู้มีรายได้น้อย 4) มาตรการกระตุ้นการลงทุนและการจ้างงานในท้องถิ่น โดยผ่านโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการเราเที่ยวด้วยกัน โครงการทัวร์เที่ยวไทย โครงการส่งเสริมให้คนที่มีเงินออมเอาเงินออกมาใช้จ่าย โครงการเราชนะ โครงการคนละครึ่ง และโครงการ ม.33 เรารักกัน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อช่วยบรรเทาภาระค่าครองชีพแก่ประชาชนและช่วยเหลือเพื่อพยุงเศรษฐกิจของประเทศไทย

ณัฏกร ศรีโณมงาม (2564) ได้ศึกษาเรื่องกระบวนการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการคนละครึ่งของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษากระบวนการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการคนละครึ่งของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการคนละครึ่งของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร (3) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของกระบวนการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการคนละครึ่งของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้คือประชากรที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า ประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ และสถานภาพต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการคนละครึ่งต่างกัน และประชากรในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการคนละครึ่งไม่ต่างกัน นอกจากนี้ปัจจัยด้านนโยบายภาครัฐ ด้านความคาดหวังของผู้ใช้บริการ ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค ด้านการยอมรับเทคโนโลยี และด้านสภาพแวดล้อมภายนอก มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการคนละครึ่งของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร

อนุวัฒน์ โพธิ์ทอง และกัลยกร วรกุลลัญญานีย์ (2564) ได้ศึกษาเรื่องการเปิดรับสื่อความรู้ ทักษะคิดและแนวโน้มนำพฤติกรรมต่อโครงการคนละครึ่งของประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อความรู้ ทักษะคิด และแนวโน้มนำพฤติกรรมต่อโครงการคนละครึ่งของประชาชน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ลงทะเบียนสำเร็จ และได้ใช้สิทธิ์โครงการคนละครึ่งจากเฟส 1 และเฟส 2 จำนวน 300 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 28-35 ปี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้ 15,001 – 30,000 บาท การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับโครงการคนละครึ่ง เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่าด้านสื่อมวลชน คือ โทรทัศน์ ด้านสื่อบุคคล คือ จากเพื่อนและคนรู้จัก ด้านสื่อใหม่ คือ จากเครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook , Line และด้านสื่อกิจกรรม คือ การลงพื้นที่ตลาดให้ความรู้ มีการเปิดรับประเภทข่าวสารในเรื่องวิธีการลงทะเบียนมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ที่มีต่อโครงการคนละครึ่งในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อโครงการคนละครึ่งในเชิงบวก และมีแนวโน้มนำพฤติกรรมที่จะเข้าร่วมโครงการคนละครึ่งในระดับตั้งใจมาก พร้อมกันนี้ยังพบว่าการเปิดรับสื่อจากโครงการคนละครึ่งมีความสัมพันธ์ในตรงข้ามกับความรู้จากโครงการคนละครึ่งคือ เมื่อการเปิดรับสื่อโครงการคนละครึ่งเพิ่มขึ้นความรู้เกี่ยวกับโครงการคนละครึ่งของประชาชนจะลดลง โดยเฉพาะในด้านสื่อมวลชน แต่ในด้านสื่อบุคคล สื่อกิจกรรม มีความสัมพันธ์กับความรู้ในระดับที่สูง ทั้งนี้สำหรับการเปิดรับสื่อจากโครงการคนละครึ่งมีความสัมพันธ์กับทัศนคติจากโครงการคนละครึ่ง อย่างไรก็ตามในด้านความรู้เกี่ยวกับโครงการคนละครึ่งมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับทัศนคติจากโครงการคนละครึ่ง คือ เมื่อความรู้เกี่ยวกับโครงการคนละครึ่งของประชาชนเพิ่มขึ้น

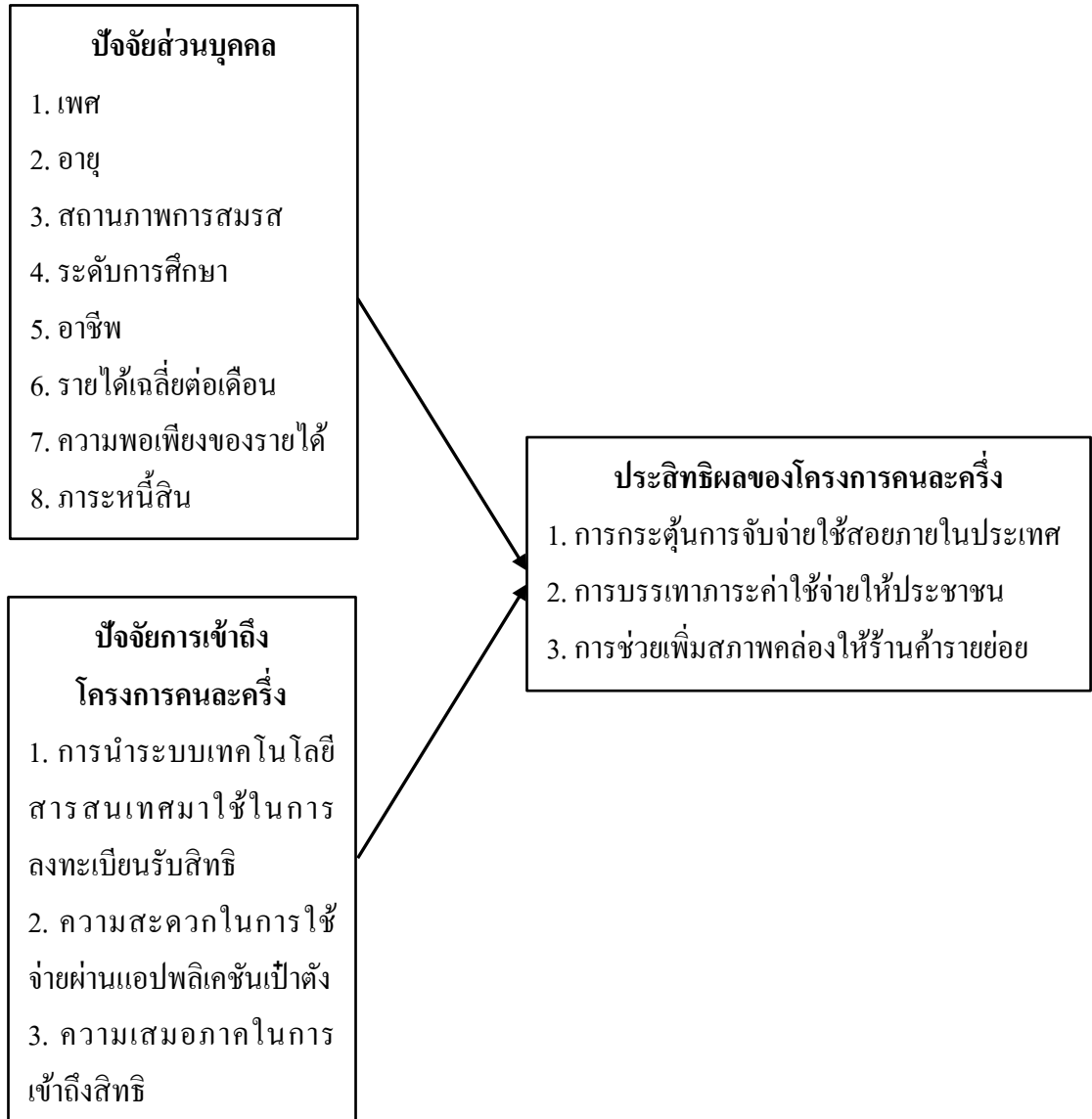
ทัศนคติโดยรวมที่มีต่อโครงการคนละครึ่งจะลดลง และทัศนคติเกี่ยวกับโครงการคนละครึ่งมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมต่อโครงการคนละครึ่ง โดยความสัมพันธ์มีค่าเป็นบวก

จริญญา บุญชลักซ์ (2565) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิผลการดำเนินโครงการคนละครึ่งของรัฐในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยการดำเนินโครงการคนละครึ่งของรัฐ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการดำเนินโครงการคนละครึ่งของรัฐ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินโครงการคนละครึ่งของรัฐในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำนวน 400 ร้านค้า ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับปัจจัยการดำเนินโครงการคนละครึ่งของรัฐในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี โดยภาพรวมนั้นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านเทคโนโลยีที่นำมาประยุกต์ใช้ ด้านความโปร่งใสของโครงการ ด้านความเป็นธรรมและความเสมอภาค ด้านการเข้าถึงและการให้บริการ และด้านความสะดวกรวดเร็วที่ได้รับ 2) ระดับประสิทธิผลการดำเนินโครงการคนละครึ่งของรัฐ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โดยภาพรวมแล้ว โครงการคนละครึ่งมีประโยชน์ต่อร้านค้าของท่านเพียงใด รองลงมา คือ ควรขยายระยะเวลาหรือเพิ่มเฟสสำหรับโครงการคนละครึ่งต่อไปในอนาคต และน้อยที่สุด คือ โครงการคนละครึ่งของรัฐ สามารถกระจายรายได้สู่ผู้ประกอบการขนาดเล็กเพียงใด และ 3) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินโครงการคนละครึ่งของรัฐในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี พบว่า ด้านความเป็นธรรมและความเสมอภาค ด้านความสะดวกรวดเร็วที่ได้รับ ด้านความโปร่งใสของโครงการ และด้านเทคโนโลยีที่นำมาประยุกต์ใช้ มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินโครงการคนละครึ่งของรัฐ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น (Independent variable)

ตัวแปรตาม (Dependent variable)

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลโครงการคนละครึ่ง ศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง และศึกษาปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.2 แบบแผนการวิจัย
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ จำนวน 5,974 คน (งานทะเบียนราษฎร อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา, 2565)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชาชนที่แน่นอน จึงคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ W.G. Cochran (1977 อ้างถึงใน ละเอียด ศิลาน้อย, 2560) กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95 และใช้สัดส่วนความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 ดังนี้

$$n = \frac{P(1 - P)Z^2}{e^2}$$

- เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 P = สัดส่วนของประชากรที่กำลังสุ่ม .50

$Z =$ ระดับนัยสำคัญ .05 เท่ากับ 1.96 (ความเชื่อมั่น 95%) หรือ $Z = 1.96$
 $e =$ ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นจากการสุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดเป็น .05
 สามารถคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนี้

$$n = \frac{(.50)(1 - .50)(1.96)^2}{(.50)^2}$$

$$n = 384.16 \text{ คน}$$

หรือประมาณ 385 คน

3.1.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในครั้งนี้เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ซึ่งเจาะจงเฉพาะประชาชน ผู้ที่ได้รับสิทธิโครงการคนละครึ่ง จำนวน 385 คน ผ่านการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างขึ้นจากประชากรที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้หลักพิจารณาจากผู้วิจัยตามความสะดวกและความเหมาะสม และคัดเลือกเฉพาะประชาชนผู้ได้รับสิทธิโครงการคนละครึ่งของ 10 หมู่บ้าน ในเขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา เท่านั้น

3.2 แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา โดยอาศัยข้อมูล ดังนี้

3.2.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มาจากการใช้แบบสอบถาม การวิจัย โดยสอบถามจากประชาชนผู้ได้รับสิทธิโครงการคนละครึ่ง เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา

3.2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มาจากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง วารสารทางวิชาการ เอกสารทางราชการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม ขึ้นมาเอง ซึ่งจะมีลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้เป็นลักษณะแบบสอบถามปลายปิดที่กำหนดคำตอบไว้ให้ผู้ตอบเลือกตอบ โดยสร้างขึ้นมาจากการศึกษาและประมวลแนวคิด ทฤษฎี รวมทั้งผลงานวิจัยต่าง ๆ

ที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมทุกหัวข้อที่ต้องการศึกษา เพื่อนำไปใช้ในการสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของกลุ่มตัวอย่าง และการวัดระดับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง ในเขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยใช้แนวทางของ Likert มาเป็นเกณฑ์ในการวัด รวมทั้งการสร้างแบบสอบถาม ปลายเปิดที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ซึ่งแบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความพอเพียงของ รายได้ และภาระหนี้สิน ซึ่งเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List) มีข้อความทั้งสิ้น จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการเข้าถึง โครงการคนละครึ่งของ ประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ได้แก่ การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป๋าตัง และความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ

ในส่วนนี้แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด และเป็นคำถามเชิงบวก ซึ่งกำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 12 ข้อ ตามรายการที่ผู้วิจัยกำหนดมาให้ โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) สร้างตามมาตรวัด ของลิเคิร์ต (Likert Scale) (Likert, 1987 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง เขตพื้นที่ ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ได้แก่ การกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ การบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน และการช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย

ในส่วนนี้แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด และเป็นคำถามเชิงบวก ซึ่งกำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 12 ข้อ ตามรายการที่ผู้วิจัยกำหนดมาให้ โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) สร้างตามมาตรวัด ของลิเคิร์ต (Likert Scale) (Likert, 1987 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลต่อไปในอนาคต เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Question) ซึ่งกำหนดให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลความผลค่าคะแนน

การแปลความหมายความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการเข้าถึงและประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะท้อนอำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best W. John, 1997 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 คือ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 คือ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 คือ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 คือ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 คือ น้อยที่สุด

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถามฉบับนี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่ง และประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง

2. กำหนดกรอบแนวคิดและขอบเขตของคำถามในการวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และความสำคัญของการวิจัย โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามฉบับร่างและนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ หลังจากอาจารย์ที่ปรึกษาได้พิจารณาและตรวจสอบพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะมาแล้วผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไข

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างไปทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นไป

ให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ต้องการวัด (Index of Item Objective Congruence: IOC) แล้วนำมาปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความชัดเจนเหมาะสม โดยแบบสอบถามชุดนี้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ .98 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

5. นำไปทดสอบ (Try out) กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะประชากรคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 ชุด

6. ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลลัพธ์สัมประสิทธิ์ของแอลฟาที่ยอมรับได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.7 ซึ่งนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองแล้วไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง และได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม เท่ากับ .844 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

8. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 ชุด

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้าง เครื่องมือในการศึกษาตามกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 การเก็บข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการขอให้คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต หาดใหญ่ ออกหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

3.4.2 ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในรูปแบบของ Google Form ส่งให้กับประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 ชุด พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม โดยให้โอกาสกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามให้ตอบแบบสอบถามได้อย่างอิสระ

3.4.3 จำนวนแบบสอบถาม 385 ชุด สามารถเก็บคืนและตรวจสอบความสมบูรณ์ได้ทั้งหมด

3.4.4 เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับแล้ว ดำเนินการจัดทำตามขั้นตอนการบันทึกคำตอบจากแบบสอบถามลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (SPSS)

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกชุดในเบื้องต้น และเมื่อเห็นว่าข้อมูลมีความถูกต้องและสมบูรณ์แล้ว จึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาแปลงเป็นรหัสตัวเลข (Code) แล้วบันทึกรหัสลงโปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ ซึ่งสถิติที่ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

3.5.1 ระดับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิเขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

3.5.2 การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ พื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยมีลักษณะคำถามแบบเลือกตอบ (Check List) จะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test) โดยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA)

3.5.3 ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล พื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regressing Analysis)

3.5.4 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลต่อไปในอนาคต โดยมีลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Question) ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีหาค่าความถี่ (Frequency) และทำการรวบรวมข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างมาพิจารณา และนำมาเรียบเรียงใหม่ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ และศึกษาปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนผู้ได้รับสิทธิโครงการคนละครึ่ง จำนวน 385 คน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยนำข้อมูลที่นำมาทำการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

4.2 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

4.3 การวิเคราะห์ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

4.4 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล “ด้านการรับรู้สิทธิของประชาชน” เพื่อให้การดำเนินโครงการคนละครึ่งในอนาคตบรรลุผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ในการแปลความหมาย ดังนี้

\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน t-test (t-test: Independent Samples)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F-Distribution)

R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน	ประสิทธิภาพในการทำนาย (R Square)
Adj. R ²	แทน	ประสิทธิภาพในการทำนายที่ปรับแล้ว (Adjusted R Square)
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย (Regression Coefficients)
Beta	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Coefficients)
Std. error	แทน	ค่าที่แสดงระดับของความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการใช้ตัวแปรต้นทั้งหมดมาพยากรณ์ตัวแปรตาม
Sig.	แทน	ถ้าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากตัวสถิติที่ใช้ทดสอบ
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ

ประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ	4.02	1.11	มาก	3
2. การบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน	4.20	1.06	มาก	2
3. การช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย	4.22	1.02	มากที่สุด	1
รวม	4.15	1.06	มาก	

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา พบว่า ประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 4.15 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย มีค่าเฉลี่ย 4.22 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายภายในประเทศ มีค่าเฉลี่ย 4.20 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และการกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ มีค่าเฉลี่ย 4.02 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ตามลำดับ

4.1.1 การกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ

การกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. โครงการคนละครึ่งมีส่วนช่วยกระตุ้นให้ออกมาใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น	4.38	.90	มากที่สุด	1
2. โครงการคนละครึ่งของรัฐ ทำให้เศรษฐกิจภายในประเทศมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น	4.08	1.16	มาก	2
3. การที่ภาครัฐสนับสนุนเศรษฐกิจฐานราก ทำให้ช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศได้ทั้งระบบ	3.70	1.38	มาก	4
4. การดำเนินโครงการคนละครึ่งทำให้เกิดการลงทุนภายในประเทศมากขึ้น	3.92	1.00	มาก	3
รวม	4.02	1.11	มาก	

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ มีค่าเฉลี่ย 4.02 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยข้อมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ โครงการคนละครึ่งมีส่วนช่วยให้ออกมาใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.38 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ โครงการคนละครึ่งของรัฐ ทำให้เศรษฐกิจภายในประเทศมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.08 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก การดำเนินโครงการคนละครึ่งทำให้เกิดการลงทุนภายในประเทศมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.92 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และการที่ภาครัฐสนับสนุนเศรษฐกิจฐานราก ทำให้ช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศได้ทั้งระบบ มีค่าเฉลี่ย 3.70 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ตามลำดับ

4.1.2 การบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน

การบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. โครงการคนละครึ่งของรัฐสามารถแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายและค่าครองชีพได้	4.23	1.02	มากที่สุด	3
2. การดำเนินโครงการคนละครึ่งทำให้มีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	4.11	1.17	มาก	4
3. มีทางเลือกในการตัดสินใจที่จะเลือกซื้อสินค้าหรือบริการที่มีมากขึ้นจากการดำเนินโครงการคนละครึ่ง	4.23	1.07	มากที่สุด	2
4. โครงการคนละครึ่งช่วยให้ได้รับสินค้าและบริการที่มีประสิทธิภาพและตรงตามความต้องการ	4.24	.99	มากที่สุด	1
รวม	4.20	1.06	มาก	

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน มีค่าเฉลี่ย 4.20 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ โครงการคนละครึ่งช่วยให้ได้รับสินค้าและบริการที่มีประสิทธิภาพและตรงตามความต้องการ มีค่าเฉลี่ย 4.24 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การมีทางเลือกในการตัดสินใจที่จะเลือกซื้อสินค้าหรือบริการที่มีมากขึ้นจากการดำเนินโครงการคนละครึ่ง มีค่าเฉลี่ย 4.23 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โครงการคนละครึ่งของรัฐสามารถแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายและค่าครองชีพมีค่าเฉลี่ย 4.23 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด และการดำเนินโครงการคนละครึ่งทำให้มีคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.11 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ตามลำดับ

4.1.3 การช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย

การช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. โครงการคนละครึ่ง ทำให้มีการกระจายรายได้สู่ร้านค้ารายย่อยได้มากขึ้น	4.33	.97	มากที่สุด	1
2. โครงการคนละครึ่ง ส่งผลให้ร้านค้ารายย่อยมีเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบกิจการเพิ่มมากขึ้น	4.31	.97	มากที่สุด	2
3. การซื้อสินค้าที่ผลิตในชุมชนผ่านโครงการคนละครึ่งมากขึ้น	3.97	1.19	มาก	4
4. โครงการคนละครึ่งทำให้สินค้าและบริการในร้านค้ารายย่อยมีความหลากหลายมากขึ้น	4.30	.95	มากที่สุด	3
รวม	4.22	1.02	มากที่สุด	

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย มีค่าเฉลี่ย 4.22 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ โครงการคนละครึ่งทำให้มีการกระจายรายได้สู่ร้านค้ารายย่อยได้มากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.33 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ โครงการคนละครึ่ง ส่งผลให้ร้านค้ารายย่อยมีเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบกิจการเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.31 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โครงการคนละครึ่งทำให้สินค้าและบริการในร้านค้ารายย่อยมีความหลากหลายมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.30 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด และการซื้อสินค้าที่ผลิตในชุมชนผ่านโครงการคนละครึ่งมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.97 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากตามลำดับ

4.2 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความพอเพียงของรายได้ และภาระหนี้สิน และดำเนินการโดยใช้การวิเคราะห์ ดังนี้

4.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตาราง 5 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	201	52.2
หญิง	184	47.8
อายุ		
ไม่เกิน 20 ปี	22	5.7
21-30 ปี	87	22.6
31-40 ปี	119	30.9
41-50 ปี	38	9.9
51-60 ปี	78	20.3
61-70 ปี	41	10.6
สถานภาพสมรส		
โสด	162	42.1
สมรส	188	48.8
หม้าย/หย่าร้าง	35	9.1
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	39	10.1
มัธยมศึกษาตอนต้น	24	6.2
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	97	25.2
อนุปริญญา/ปวส.	33	8.6
ปริญญาตรี	176	45.7
สูงกว่าปริญญาตรี	16	4.2
อาชีพ		
ข้าราชการ/พนักงานราชการ	71	18.4
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	28	7.3
พนักงานเอกชน	84	21.8
เกษตรกร	82	21.3
รับจ้างทั่วไป	30	7.8
ค้าขาย	41	10.6
นักเรียน/นักศึกษา	25	6.5
อื่น ๆ	24	6.2

ตาราง 5 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ไม่เกิน 5,000 บาท	30	7.8
5,001 – 10,000 บาท	47	12.2
10,001 – 15,000 บาท	89	23.1
15,001 – 20,000 บาท	108	28.1
20,001 – 25,000 บาท	35	9.1
25,001 บาทขึ้นไป	76	19.7
ความเพียงพอของรายได้		
รายได้มากกว่ารายจ่าย	196	27.5
รายได้เท่ากับรายจ่าย	129	33.5
รายได้น้อยกว่ารายจ่าย	150	39.0
ภาระหนี้สิน		
มีภาระหนี้สิน	172	44.7
ไม่มีภาระหนี้สิน	213	55.3
รวม	385	100

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปได้ดังนี้
เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 52.2 และเพศหญิง
ร้อยละ 47.8

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ 31- 40 ปี ร้อยละ 30.9 รองลงมาอายุ
21-30 ปี ร้อยละ 22.6 อายุ 51-60 ปี ร้อยละ 20.3 อายุ 61-70 ปี ร้อยละ 10.6 อายุ 41-50 ปี ร้อยละ 9.9
และอายุไม่เกิน 20 ปี ร้อยละ 5.7 ตามลำดับ

สถานภาพการสมรส พบว่า ผู้แบบสอบถามส่วนใหญ่สถานภาพสมรส ร้อยละ 48.8
รองลงมาโสด ร้อยละ 42.1 และหม้าย/หย่าร้าง ร้อยละ 9.1 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับ
ปริญญาตรี ร้อยละ 45.7 รองลงมามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ร้อยละ 25.2 ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น
ร้อยละ 10.1 อนุปริญญา/ปวส. ร้อยละ 8.6 มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 6.2 และสูงกว่าปริญญาตรี
ร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นพนักงานเอกชน ร้อยละ 21.8
รองลงมาเกษตรกร ร้อยละ 21.3 ข้าราชการพนักงานราชการ ร้อยละ 18.4 ค้าขาย ร้อยละ 10.6 รับจ้าง

ทั่วไป ร้อยละ 7.8 พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 7.3 นักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 6.5 และอาชีพอื่น ๆ เช่น พนักงานองค์กรของรัฐ ธุรกิจส่วนตัว เป็นต้น ร้อยละ 6.2 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท ร้อยละ 28.1 รองลงมารายได้ 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 23.1 รายได้ 25,000 บาท ร้อยละ 19.7 รายได้ 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 12.2 รายได้ 20,001-25,000 บาท ร้อยละ 9.1 และรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท ร้อยละ 7.8 ตามลำดับ

ความเพียงพอของรายได้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย ร้อยละ 39.0 รองลงมารายได้เท่ากับรายจ่าย ร้อยละ 33.5 และรายได้มากกว่ารายจ่าย ร้อยละ 27.5 ตามลำดับ

ภาระหนี้สิน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีภาระหนี้สิน ร้อยละ 55.3 และมีภาระหนี้สิน ร้อยละ 44.7 ตามลำดับ

4.2.2 การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ดังนี้

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เพื่อทดสอบความแตกต่างของเพศกับประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล

ตาราง 6 การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามเพศของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ

ประสิทธิผลโครงการคนละครึ่ง	เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ของรัฐบาล	ชาย	201	4.08	1.02	-1.53	.13
	หญิง	184	4.23	.88		

จากตาราง 6 เมื่อวิเคราะห์ด้วยสถิติ Independent Sample t-test เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามเพศของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา พบว่า ภาพรวมมีค่า t-test เท่ากับ -1.53 และค่า Sig เท่ากับ .13 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่เพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลไม่ต่างกัน

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เพื่อทดสอบความแตกต่างของอายุกับประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล

ตาราง 7 การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามอายุ

	อายุ	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล	ไม่เกิน 20 ปี	3.86	1.24	.70	.62
	21-30 ปี	4.13	.96		
	31-40 ปี	4.12	.86		
	41-50 ปี	4.19	.93		
	51-60 ปี	4.27	1.03		
	61-70 ปี	4.14	1.00		

จากตาราง 7 พบว่า เมื่อวิเคราะห์ด้วยสถิติ F-test เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามอายุของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน (Sig = .62) ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าอายุของประชาชนผู้ได้รับสิทธิต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลไม่ต่างกัน

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เพื่อทดสอบความแตกต่างของสถานภาพการสมรสกับประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล

ตาราง 8 การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามสถานภาพการสมรส

	สถานภาพการสมรส	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล	โสด	4.15	1.00	1.71	.18
	สมรส	4.20	.88		
	หม้าย/หย่าร้าง	4.87	1.19		

จากตาราง 8 พบว่า เมื่อวิเคราะห์ด้วยสถิติ F-test เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามสถานภาพการสมรสของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมไม่ต่างแตกต่างกัน (Sig = .18) ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าสถานภาพการสมรสของประชาชนผู้ได้รับสิทธิต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลไม่ต่างกัน

4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เพื่อทดสอบความแตกต่างของระดับการศึกษา กับประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล

ตาราง 9 การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามระดับการศึกษา

	ระดับการศึกษา	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ประสิทธิผลโครงการ คนละครึ่งของรัฐบาล	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	3.94	1.06	.89	.49
	มัธยมศึกษาตอนต้น	4.12	.97		
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	4.20	1.07		
	อนุปริญญา/ปวส.	4.30	.70		
	ปริญญาตรี	4.16	.92		
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.88	.99		

จากตาราง 9 พบว่า เมื่อวิเคราะห์ด้วยสถิติ F-test เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามระดับการศึกษาของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบล สะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน (Sig = .49) ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าระดับการศึกษาของประชาชนผู้ได้รับสิทธิต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลไม่ต่างกัน

5. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เพื่อทดสอบความแตกต่างของอาชีพกับประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล

ตาราง 10 การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามอาชีพ

	อาชีพ	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ประสิทธิผลโครงการ คนละครึ่งของรัฐบาล	รับราชการ/พนักงานราชการ	4.10	1.01	1.15	.33
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.30	.86		
	พนักงานเอกชน	4.26	.87		
	เกษตรกร	4.11	.91		
	รับจ้างทั่วไป	3.97	1.17		
	ค้าขาย	4.07	.98		
	นักเรียน/นักศึกษา	3.90	1.24		
	อื่น ๆ	4.48	.64		

จากตาราง 10 พบว่า เมื่อวิเคราะห์ด้วยสถิติ F-test เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามอาชีพของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบล สะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน (Sig = .33) ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ

ทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าอาชีพของประชาชนผู้ได้รับสิทธิต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลไม่ต่างกัน

6. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เพื่อทดสอบความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล

ตาราง 11 การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ประสิทธิผลโครงการ คนละครึ่งของรัฐบาล	ไม่เกิน 5,000 บาท	3.90	1.28	1.28	.27
	5,001 – 10,000 บาท	3.91	1.12		
	10,001 – 15,000 บาท	4.17	.95		
	15,001 – 20,000 บาท	4.21	.83		
	20,001 – 25,000 บาท	4.27	.87		
	25,001 บาทขึ้นไป	4.21	.92		

จากตาราง 11 พบว่า เมื่อวิเคราะห์ด้วยสถิติ F-test เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน (Sig = .27) ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชาชนผู้ได้รับสิทธิต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลไม่ต่างกัน

7. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เพื่อทดสอบความแตกต่างของความเพียงพอของรายได้กับประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล

ตาราง 12 การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามความเพียงพอของรายได้

	ความเพียงพอของรายได้	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ประสิทธิผลโครงการ คนละครึ่งของรัฐบาล	รายได้มากกว่ารายจ่าย	4.04	.97	1.47	.23
	รายได้เท่ากับรายจ่าย	4.13	.99		
	รายได้น้อยกว่ารายจ่าย	4.24	.92		

จากตาราง 12 พบว่า เมื่อวิเคราะห์ด้วยสถิติ F-test เพื่อการเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามความเพียงพอของรายได้ของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน (Sig = .23) ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าความพอเพียงของรายได้

ของประชาชนผู้ได้รับสิทธิต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลไม่ต่างกัน

8. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เพื่อทดสอบความแตกต่างของภาระหนี้สินกับประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล

ตาราง 13 การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามภาระหนี้สิน

ประสิทธิผลโครงการคนละครึ่ง	ภาระหนี้สิน	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ของรัฐบาล	มีภาระหนี้สิน	172	4.12	1.02	-50	.61
	ไม่มีภาระหนี้สิน	213	4.17	.91		

จากตาราง 13 พบว่า เมื่อวิเคราะห์ด้วยสถิติ Independent t-test เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามภาระหนี้สินของประชาชนผู้ได้รับสิทธิเขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา พบว่า ภาพรวมมีค่า t-test เท่ากับ -.50 และค่า Sig เท่ากับ .61 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่มีภาระหนี้สินต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลไม่ต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธินั้น พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิทั้ง 8 ปัจจัย คือ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความเพียงพอของรายได้ และภาระหนี้สิน ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลไม่ต่างกัน

4.3 ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

การวิเคราะห์ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิเขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ

ปัจจัยในการเข้าถึงโครงการคนละครึ่ง	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ	4.16	1.19	มาก	2
2. ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป่าตั้ง	4.47	1.31	มากที่สุด	1
3. ความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ	3.97	1.08	มาก	3
รวม	4.20	1.19	มาก	

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาหว้า จังหวัดสงขลา พบว่า ปัจจัยในการเข้าถึงโครงการคนละครึ่ง มีค่าเฉลี่ย 4.20 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป่าตั้ง มีค่าเฉลี่ย 4.47 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 4.16 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 3.97 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ตามลำดับ

4.3.1 การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ

การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ ในการลงทะเบียนรับสิทธิ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การลงทะเบียนและยืนยันตัวตนผ่านแอปพลิเคชันเป่าตั้งและตู้ ATM ของธนาคารกรุงไทยทุกสาขา ทำได้ง่ายและรวดเร็ว	4.05	1.99	มาก	4
2. การจัดเก็บ การประมวลผล และการวิเคราะห์ข้อมูล การลงทะเบียนของโครงการเป็นไปอย่างมีระบบ	4.11	.99	มาก	3
3. โครงการได้ช่วยสร้างการเรียนรู้และสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างครอบคลุม	4.22	.89	มากที่สุด	2
4. แอปพลิเคชันเป่าตั้งมีระบบรักษาความปลอดภัยที่มีมาตรฐานสากล (OTP) โปร่งใส ตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน	4.29	.91	มากที่สุด	1
รวม	4.16	1.19	มาก	

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 4.16 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ แอปพลิเคชันเป๋าตังมีระบบรักษาความปลอดภัยที่มีมาตรฐานสากล (OTP) โปร่งใส ตรวจสอบได้ ทุกขั้นตอน มีค่าเฉลี่ย 4.29 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ โครงการได้ช่วยสร้างการเรียนรู้และสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างครอบคลุม มีค่าเฉลี่ย 4.22 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด การจัดเก็บ การประมวลผล และการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทะเบียนของโครงการคนละครึ่งเป็นไปอย่างมีระบบ มีค่าเฉลี่ย 4.11 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และการลงทะเบียนและยืนยันตัวตนผ่านแอปพลิเคชันเป๋าตังและตู้ ATM ของธนาคารกรุงไทยทุกสาขา ง่ายและรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย 4.05 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ตามลำดับ

4.3.2 ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป๋าตัง

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป๋าตัง

ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป๋าตัง	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. แอปพลิเคชันเป๋าตังมีบริการที่หลากหลายรองรับการใช้สิทธิในโครงการและมาตรการของรัฐ	4.43	2.67	มากที่สุด	3
2. แอปพลิเคชันเป๋าตังช่วยลดปัญหาก่อให้เกิดการโจรกรรม เช่น การฉ้อโกง การปล้น เป็นต้น	4.35	.94	มากที่สุด	4
3. ผู้ใช้บริการลดการสัมผัสเงินสด เป็นพาหะของเชื้อโรคต่าง ๆ เช่น โควิด-19 ไข้หวัดใหญ่ เป็นต้น	4.61	.79	มากที่สุด	1
4. การทำธุรกรรมทางการเงินมีความคล่องตัวมากขึ้น เช่น การโอน เดิม จ่ายสแกนผ่าน QR Code	4.50	.83	มากที่สุด	2
รวม	4.47	1.31	มากที่สุด	

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป๋าตังมีค่าเฉลี่ย 4.47 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ผู้ใช้บริการลดการสัมผัสเงินสดที่เป็นพาหะของเชื้อโรคต่าง ๆ เช่น โควิด-19 ไข้หวัดใหญ่ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 4.61 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การทำธุรกรรมทางการเงินมีความคล่องตัวมากขึ้น เช่น การโอน เดิม จ่ายสแกนผ่าน QR Code มีค่าเฉลี่ย 4.50 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด แอปพลิเคชันเป๋าตังมีบริการที่หลากหลายรองรับการใช้สิทธิในโครงการและมาตรการของรัฐ มีค่าเฉลี่ย 4.43 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด และแอปพลิเคชันเป๋าตังช่วยลดปัญหาก่อให้เกิดการโจรกรรม เช่น การฉ้อโกง การปล้น เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 4.35 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด ตามลำดับ

4.3.3 ความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ

ความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ประชาชนทุกคนที่มีคุณสมบัติตรงตามเงื่อนไขของโครงการสามารถลงทะเบียนเพื่อรับสิทธิได้ง่ายและทั่วถึง	3.96	1.07	มาก	3
2. โครงการคนละครึ่งสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายของโครงการได้ตรงจุด คือ ผู้ที่มีรายได้น้อย	3.86	1.20	มาก	4
3. การลงทะเบียนผ่านการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนของการได้รับสิทธิ	4.02	1.00	มาก	2
4. ประชาชนผู้ได้รับสิทธิมีความพร้อมในการทำงานแอปพลิเคชันผ่านสมาร์ทโฟน	4.05	1.05	มาก	1
รวม	3.97	1.08	มาก	

จากตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 3.97 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ประชาชนผู้ได้รับสิทธิมีความพร้อมในการใช้แอปพลิเคชันผ่านสมาร์ทโฟน มีค่าเฉลี่ย 4.05 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก รองลงมา คือ การลงทะเบียนผ่านการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนของการได้รับสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 4.02 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ประชาชนทุกคนที่มีคุณสมบัติตรงตามเงื่อนไขของโครงการสามารถลงทะเบียนเพื่อรับสิทธิได้ง่ายและทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย 3.96 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และโครงการคนละครึ่งสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายของโครงการได้ตรงจุด คือ ผู้ที่มีรายได้น้อย มีค่าเฉลี่ย 3.86 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ตามลำดับ

4.3.4 การวิเคราะห์ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาหว้า จังหวัดสงขลา

ตาราง 18 ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความเหมาะสมของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ ภาพรวมของตัวแปรปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล

Model	Unstandardized		Standardized	t	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่	.222	.141		1.570	.117
ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ	.935	.033	.823	28.399	.000*

R = .823, R² = .678, Adj. R² = .677, S.E. = .547, F=806.50, Sig.=.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาหว้า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรต้น คือ ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล และตัวแปรตาม คือ ประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาหว้า จังหวัดสงขลา พบว่า ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล โดยรวมส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาหว้า จังหวัดสงขลา ได้ร้อยละ 67.80 (R² = .678) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความเหมาะสมของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแปร ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกรายด้าน

Model	Unstandardized		Standardized		t	Sig.
	Coefficients		Coefficients			
	B	Std. Error	Beta			
ค่าคงที่	.325	.136			2.386	.018*
1. การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ	.513	.053	.476		9.688	.000*
2. ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชัน	.070	.034	.071		2.042	.042*
3. ความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ	.347	.044	.366		7.870	.000*
R = .848, R ² = .719, Adj. R ² = .717, S.E. = .512, F=325.09, Sig.=.000						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล คือ การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชัน และความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี ได้ร้อยละ 71.90 (R² = .719) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล “ด้านการรับรู้สิทธิของประชาชน” เพื่อให้การดำเนินโครงการคนละครึ่งในอนาคตบรรลุผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล “ด้านการรับรู้สิทธิของประชาชน” เพื่อให้การดำเนินโครงการคนละครึ่งในอนาคตบรรลุผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีหาค่าความถี่ (Frequency) และสถิติเชิงพรรณนา ซึ่งจะเป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ได้ดังนี้

ตาราง 20 ความถี่ของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล	ความถี่
“ด้านการรับรู้สิทธิของประชาชน”	
1. ควรมีการกระจายข่าวเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของประชาชนเกี่ยวกับโครงการหรือมาตรการต่าง ๆ ที่ภาครัฐจัดตั้งขึ้นมากกว่านี้	5
2. ควรเพิ่มช่องทางในการรับสิทธิให้มีความทั่วถึงมากขึ้น และตอบสนองกลุ่มเป้าหมายที่แท้จริง	4
3. ควรส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีอย่างไม่มีขีดจำกัด	2
4. ควรมีการกระจายงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้ทั่วถึงประชาชนทุกคน	2
รวม	13

จากตาราง 20 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล “ด้านการรับรู้สิทธิของประชาชน” เพื่อให้การดำเนินโครงการคนละครึ่งในอนาคตบรรลุผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น ได้แก่ ควรมีการกระจายข่าวเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของประชาชนเกี่ยวกับโครงการหรือมาตรการต่าง ๆ ที่ภาครัฐจัดตั้งขึ้นมากกว่านี้ ควรเพิ่มช่องทางในการรับสิทธิให้มีความทั่วถึงมากขึ้นและตอบสนองกลุ่มเป้าหมายที่แท้จริง ควรส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีอย่างไม่มีขีดจำกัด และควรมีการกระจายงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้ทั่วถึงประชาชนทุกคน ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา และเพื่อศึกษาปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนผู้ได้รับสิทธิโครงการคนละครึ่ง เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา จำนวน 385 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่า t-test ค่า F-test ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

5.1.1 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา พบว่า ประสิทธิภาพของโครงการคนละครึ่งในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 4.15 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย มีค่าเฉลี่ย 4.22 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายภายในประเทศ มีค่าเฉลี่ย 4.20 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และการกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ มีค่าเฉลี่ย 4.02 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ตามลำดับโดยแยกพิจารณาได้ดังนี้

1. การกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ มีค่าเฉลี่ย 4.02 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ โครงการคนละครึ่งมีส่วนช่วยให้ออกมาใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.38 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

ที่สุด รองลงมา คือ โครงการคนละครึ่งของรัฐทำให้เศรษฐกิจภายในประเทศมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.08 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก การดำเนินโครงการคนละครึ่งทำให้เกิดการลงทุนภายในประเทศมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.92 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และการที่ภาครัฐสนับสนุนเศรษฐกิจฐานราก ทำให้ช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศได้ทั้งระบบ มีค่าเฉลี่ย 3.70 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ตามลำดับ

2. การบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน มีค่าเฉลี่ย 4.20 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ โครงการคนละครึ่งช่วยให้ได้รับสินค้าและบริการที่มีประสิทธิภาพและตรงตามความต้องการ มีค่าเฉลี่ย 4.24 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การมีทางเลือกในการตัดสินใจที่จะเลือกซื้อสินค้าหรือบริการที่มีมากขึ้นจากการดำเนินโครงการคนละครึ่ง มีค่าเฉลี่ย 4.23 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โครงการคนละครึ่งของรัฐสามารถแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายและค่าครองชีพมีค่าเฉลี่ย 4.23 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด และการดำเนินโครงการคนละครึ่งทำให้มีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.11 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ตามลำดับ

3. การช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย มีค่าเฉลี่ย 4.22 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ โครงการคนละครึ่งทำให้มีการกระจายรายได้สู่ร้านค้ารายย่อยได้มากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.33 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ โครงการคนละครึ่งส่งผลให้ร้านค้ารายย่อยมีเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบกิจการเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.31 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด และการซื้อสินค้าที่ผลิตในชุมชนผ่านโครงการคนละครึ่งมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.97 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ตามลำดับ

5.1.2 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชาย ร้อยละ 52.2 และเพศหญิง ร้อยละ 47.8 ส่วนมากอยู่ในช่วงอายุ 31- 40 ปี ร้อยละ 30.9 รองลงมาอายุ 21-30 ปี ร้อยละ 22.6 อายุ 51-60 ปี ร้อยละ 20.3 อายุ 61-70 ปี ร้อยละ 10.6 อายุ 41-50 ปี ร้อยละ 9.9 และอายุไม่เกิน 20 ปี ร้อยละ 5.7 ตามลำดับ ส่วนมากสถานภาพสมรส ร้อยละ 48.8 รองลงมาโสด ร้อยละ 42.1 และหม้าย/หย่าร้าง ร้อยละ 9.1 ตามลำดับ ระดับการศึกษาส่วนมากอยู่ในช่วงระดับปริญญาตรี ร้อยละ 45.7 รองลงมามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ร้อยละ 25.2 ต่ำกว่ามัธยมตอนต้น ร้อยละ 10.1 อนุปริญญา/ปวส. ร้อยละ 8.6 มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 6.2 และสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 4.2 ตามลำดับ อาชีพพนักงานเอกชน ร้อยละ 21.8 รองลงมาเกษตรกร ร้อยละ 21.3 ข้าราชการ/พนักงานราชการ ร้อยละ 18.4 ค้าขาย ร้อยละ 10.6 รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 7.8 พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 7.3 นักเรียน/

นักศึกษา ร้อยละ 6.5 และอาชีพอื่น ๆ เช่น พนักงานองค์กรของรัฐ ธุรกิจส่วนตัว เป็นต้น ร้อยละ 6.2 ตามลำดับ ส่วนมากมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท ร้อยละ 28.1 รองลงมารายได้ 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 23.1 รายได้ 25,000 บาท ร้อยละ 19.7 รายได้ 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 12.2 รายได้ 20,001-25,000 บาท ร้อยละ 9.1 และรายได้ ไม่เกิน 5,000 บาท ร้อยละ 7.8 ตามลำดับ ความเพียงพอของรายได้ส่วนมากมีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย ร้อยละ 39.0 รองลงมารายได้ เท่ากับรายจ่าย ร้อยละ 33.5 และรายได้มากกว่ารายจ่าย ร้อยละ 27.5 ตามลำดับ และภาระหนี้สิน ส่วนมากไม่มีภาระหนี้สิน ร้อยละ 55.3 และมีภาระหนี้สิน ร้อยละ 44.7 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ดังนี้

1. การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามเพศ ของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ พบว่า ประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่เพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลไม่ต่างกัน

2. การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามอายุ ของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ พบว่า อายุของประชาชนผู้ได้รับสิทธิต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลไม่ต่างกัน

3. การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตาม สถานภาพการสมรสของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ พบว่า สถานภาพการสมรสของประชาชนผู้ได้รับ สิทธิต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลต่างกัน

4. การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตาม ระดับการศึกษาของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ พบว่า ระดับการศึกษาของประชาชนผู้ได้รับสิทธิต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลไม่ต่างกัน

5. การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามอาชีพ ของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ พบว่า อาชีพของประชาชนผู้ได้รับสิทธิต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลไม่ต่างกัน

6. การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตาม รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชาชนผู้ได้รับ สิทธิต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลไม่ต่างกัน

7. การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตาม ความเพียงพอของรายได้ของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ พบว่า ความพอเพียงของรายได้ของประชาชน ผู้ได้รับสิทธิต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลไม่ต่างกัน

8. การเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามภาระหนี้สินของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ พบว่า ประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่มีภาระหนี้สินต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล ไม่ต่างกัน

5.1.3 ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา พบว่า ปัจจัยในการเข้าถึงโครงการคนละครึ่ง มีค่าเฉลี่ย 4.20 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป่าตั้ง มีค่าเฉลี่ย 4.47 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 4.16 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 3.97 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ตามลำดับ โดยแยกพิจารณาได้ดังนี้

1. การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 4.16 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แอปพลิเคชันเป่าตั้งมีระบบรักษาความปลอดภัยที่มีมาตรฐานสากล (OTP) โปร่งใส ตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน มีค่าเฉลี่ย 4.29 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ โครงการได้ช่วยสร้างการเรียนรู้และสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างครอบคลุม มีค่าเฉลี่ย 4.22 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด การจัดเก็บการประมวลผล และการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทะเบียนของโครงการคนละครึ่งเป็นไปอย่างมีระบบ มีค่าเฉลี่ย 4.11 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และการลงทะเบียนและยืนยันตัวตนผ่านแอปพลิเคชันเป่าตั้ง และตู้ ATM ของธนาคารกรุงไทยทุกสาขา ง่ายและรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย 4.05 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ตามลำดับ

2. ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป่าตั้ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป่าตั้ง มีค่าเฉลี่ย 4.47 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ผู้ใช้บริการรถโดยสารสัมพัสดเงินสดที่เป็นพาหะของเชื้อโรคต่าง ๆ เช่น โควิด-19 ไข้หวัดใหญ่ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 4.61 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การทำธุรกรรมทางการเงินมีความคล่องตัวมากขึ้น เช่น การโอน เดิม จำนวนสแกนผ่าน QR Code มีค่าเฉลี่ย 4.50 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด แอปพลิเคชันเป่าตั้งมีบริการที่หลากหลายรองรับการใช้สิทธิในโครงการและมาตรการของรัฐ มีค่าเฉลี่ย 4.43 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด และแอปพลิเคชันเป่าตั้งช่วยลดปัญหาหาก่อให้เกิดการ โจรกรรม เช่น การวิ่งราว การปล้น เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 4.35 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด ตามลำดับ

3. ความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 3.97 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ประชาชนผู้ได้รับสิทธิมีความพร้อมในการใช้แอปพลิเคชันผ่านสมาร์ตโฟน มีค่าเฉลี่ย 4.05 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก รองลงมา คือ การลงทะเบียนผ่านการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนของการได้รับสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 4.02 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ประชาชนทุกคนที่มีคุณสมบัติตรงตามเงื่อนไขของโครงการสามารถลงทะเบียนเพื่อรับสิทธิได้ง่ายและทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย 3.96 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และโครงการคนละครึ่งสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายของโครงการได้ตรงจุด คือ ผู้ที่มีรายได้น้อย มีค่าเฉลี่ย 3.86 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ตามลำดับ

การวิเคราะห์ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา พบว่า ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล โดยรวมส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา ได้ร้อยละ 67.80 ($R^2 = .678$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยจำแนกรายด้านที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา พบว่า ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล คือ การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป่าตั้ง และความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาหวี ได้ร้อยละ 71.90 ($R^2 = .719$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.4 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล “ด้านการรับรู้สิทธิของประชาชน” เพื่อให้การดำเนินโครงการคนละครึ่งในอนาคตบรรลุผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น พบว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล “ด้านการรับรู้สิทธิของประชาชน ” เพื่อให้การดำเนินโครงการคนละครึ่งในอนาคตบรรลุผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น ได้แก่ ควรมีการกระจายข่าวเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของประชาชนเกี่ยวกับโครงการหรือมาตรการต่าง ๆ ที่ภาครัฐจัดตั้งขึ้นมากกว่านี้ ควรเพิ่มช่องทางในการรับสิทธิให้มีความทั่วถึงมากขึ้นและตอบสนองกลุ่มเป้าหมายที่แท้จริง ควรส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีอย่างไม่มีการจำกัด และควรมีการกระจายงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้ทั่วถึงประชาชนทุกคน ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษา เรื่อง ประสิทธิภาพของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ประสิทธิภาพของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก

จากผลการศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพของโครงการคนละครึ่งในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ โดยรวมสอดคล้องและเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีค่าเฉลี่ย 4.15 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านตามวัตถุประสงค์หลักของโครงการคนละครึ่ง พบว่าอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด 1 ด้าน ได้แก่ การช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย มีค่าเฉลี่ย 4.22 เนื่องจากประชาชนผู้ได้รับสิทธิรับรู้และเห็นว่าโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล ทำให้เกิดการกระจายรายได้สู่ร้านค้ารายย่อยได้มากขึ้น ส่งผลให้ร้านค้ารายย่อยมีเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบกิจการ และเมื่อมีการกระจายรายได้สู่ร้านค้ารายย่อยก็จะเกิดการต่อ ยอดผลิตภัณฑ์ของชุมชนให้มีความหลากหลายมากขึ้น ซึ่งนั่นจะทำให้ประชาชนมีสินค้าและบริการที่หลากหลายมากขึ้นด้วย ทั้งนี้ยังพบว่ามีความด้านที่อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ การบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน มีค่าเฉลี่ย 4.20 และการกระตุ้นการจับจ่ายใช้สอยภายในประเทศ มีค่าเฉลี่ย 4.02 ตามลำดับ ทั้งนี้ 3 ด้านที่กล่าวมาข้างต้นเป็นวัตถุประสงค์หลักของโครงการคนละครึ่ง เพื่อช่วยเหลือประชาชนจากความเดือดร้อนที่ส่งผลมาจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำและการแพร่ระบาดของโควิด-19 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จริญญา ปญชลักษณ์ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการดำเนินโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ผลการศึกษาพบว่า 1. ระดับปัจจัยการดำเนินโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี โดยภาพรวมนั้นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านเทคโนโลยีที่นำมาประยุกต์ใช้ ด้านความโปร่งใสของโครงการ ด้านความเป็นธรรมและความเสมอภาค ด้านการเข้าถึงและการให้บริการ และด้านความสะดวกรวดเร็วที่ได้รับ 2. ระดับประสิทธิผลการดำเนินโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ 3. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี พบว่า ด้านความเป็นธรรมและความเสมอภาค ด้านความสะดวกรวดเร็วที่ได้รับ ด้านความโปร่งใสของโครงการ และด้านเทคโนโลยีที่นำมาประยุกต์ใช้ มีปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ต่างกัน

จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ โดยรวมไม่สอดคล้องและเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งจากการเปรียบเทียบประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา นั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิทั้ง 8 ปัจจัย คือ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความเพียงพอของรายได้ และภาระหนี้สิน ไม่สอดคล้องและเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ซึ่งจะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีความคิดเห็นที่ไม่ต่างกัน เนื่องจากโครงการคนละครึ่งเป็นนโยบายทางการคลังที่รัฐบาลนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการประเทศ เพื่อเป็นการช่วยเหลือประชาชนทุกคนที่ได้รับความเดือดร้อนจากวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ การแพร่ระบาดของโควิด-19 เป็นต้น ส่งผลให้รัฐบาลต้องออกมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นผ่านมาตรการต่าง ๆ ซึ่งโครงการคนละครึ่งก็เป็นหนึ่งในหลาย ๆ มาตรการ โดยประชาชนทุกคนผู้ที่มีคุณสมบัติตรงตามเงื่อนไขสามารถลงทะเบียนรับสิทธิได้อย่างทั่วถึงครอบคลุม ซึ่งบางส่วนมีความสอดคล้องกับการศึกษาของฉัตร ศรีโฉมงาม (2564) ได้ศึกษาเรื่อง กระบวนการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการคนละครึ่งของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ และสถานภาพต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการคนละครึ่งต่างกัน ประชากรในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมไม่ต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ส่งผลต่อประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล โดยรวมส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ได้ร้อยละ 67.80 ($R^2 = .678$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล ทั้ง 3 ด้าน พบว่า ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล คือ การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป่าตัง และความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี

จังหวัดสงขลา ได้ร้อยละ 71.90 ($R^2 = .719$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กัสมา บุญมาก (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยความพึงพอใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล สำหรับประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ในกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยความพึงพอใจที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการคนละครึ่ง ประกอบด้วย ความเป็นธรรมและความเสมอภาค การเข้าถึงและการให้บริการ ความสะดวกรวดเร็ว ความโปร่งใส เทคโนโลยีที่นำมาประยุกต์ การกระตุ้นเศรษฐกิจ โครงการคนละครึ่งกับวิกฤตโควิด-19 และประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง จะเห็นได้ว่าโครงการคนละครึ่งช่วยกระตุ้นระบบเศรษฐกิจฐานรากได้เป็นอย่างดี โดยมีการกำหนดสิทธิที่ได้รับ การช่วยเหลือตามมาตรการที่ชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดการแย่งชิงในการเข้าถึงสิทธิการรับสวัสดิการจากภาครัฐ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. จากการศึกษาประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของโครงการคนละครึ่งในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 4.15 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย มีค่าเฉลี่ย 4.22 ด้านการบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายภายในประเทศ มีค่าเฉลี่ย 4.20 และด้านการกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ มีค่าเฉลี่ย 4.02 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยของด้านการกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ เนื่องจากประชาชนยังไม่เห็นผลกระทบด้านนี้ว่าเป็นรูปธรรม และเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนออกมาใช้จ่ายในวงเงินที่จำกัด ช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ไม่ได้เกิดประโยชน์ในด้านอื่น ๆ ตามมาด้วย เช่น การสร้างงาน การสร้างอาชีพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ฉะนั้น รัฐบาลควรพัฒนาปรับปรุงโครงการคนละครึ่งให้สามารถตอบ โจทย์การพัฒนาอย่างยั่งยืน และส่งผลกระทบทางบวกในระยะยาว เช่น การจำกัดวงเงินต่อคน เพื่อสำหรับการซื้อ-ขายสินค้าที่ผลิตขึ้นโดยชุมชนฐานราก ซึ่งจะเป็นการสร้างเงิน สร้างงาน สร้างอาชีพให้กับประชาชนในชุมชนนั้น ๆ ทำให้เกิดระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนในชุมชนต่อไปในอนาคต

2. จากการศึกษาปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยในการเข้าถึงโครงการคนละครึ่ง มีค่าเฉลี่ย 4.20 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความสะดวก

ในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป่าตัง มีค่าเฉลี่ย 4.47 ด้านการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 4.16 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และด้านความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 3.97 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยของด้านความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ฉะนั้น รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ โครงการคนละครึ่งมากขึ้นในเฟสต่อไป อาทิ การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิว่าไม่เกิดความซ้ำซ้อนกับสิทธิของมาตรการอื่น ๆ การเจาะจงกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงสิทธิของตนเองได้มากขึ้น ทำให้ประชาชนสามารถนำสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายในครัวเรือน เป็นต้น

3. จากการศึกษาปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ส่งผลต่อประสิทธิผลโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล ทั้ง 3 ด้านที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ได้ร้อยละ 71.90 ($R^2 = .719$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะเห็นได้ว่าปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล คือ การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป่าตัง และความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง จึงต้องมีการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อให้ประชาชนสามารถนำมาปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้ เช่น สังคมไร้เงินสด (Cashless Society) การบริการการเงินอิเล็กทรอนิกส์ (e-payment) ซึ่งจะเป็นการช่วยลดการใช้เงินสดที่เป็นพาหะนำโรค ลดการก่อเกิดเหตุโจรกรรม ลดการคอร์รัปชัน ส่งผลให้มีการจัดเก็บภาษีได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพของระบบเศรษฐกิจได้ด้วย

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่ายังมีปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากปัจจัยด้านการเข้าถึงสิทธิที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง การศึกษาครั้งถัดไปจึงควรศึกษาปัจจัยที่เหมาะสม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการคนละครึ่งหรือโครงการอื่น ๆ เช่น ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการรับสิทธิของโครงการของภาครัฐ ปัจจัยที่เกี่ยวกับรัฐสวัสดิการ เป็นต้น เพื่อสามารถเป็นแนวทางในการกำหนด และดำเนินงานของโครงการ มาตรการ และนโยบายของภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมด้วยการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้ความคิดเห็นของประชาชนผู้ได้รับสิทธิที่ตรงกับความจริงมากที่สุด อีกทั้งยังสามารถสอบถามถึงประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ด้วย เพื่อที่สามารถนำข้อมูลมาทำการวิจัยและนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการทำงานของภาครัฐได้ต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

- กองเงิน สุทธิพิทักษ์. (2565). *นโยบายการคลังและงบประมาณ*. เอกสารวิชาการหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมความพร้อมสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการ, กรุงเทพมหานคร. ค้นจาก https://www.parliament.go.th/ewtcommittee/ewt/budget/download/article/article_20180420141754
- กัศมา บุญมาก. (2564). *ปัจจัยความพึงพอใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล สำหรับประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ในกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- ขวัญทิพย์ แว่วสง่า และบุญบง ชัยเจริญวัฒน์ (2563). *การศึกษาการรับรู้ประสิทธิผลของนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐของประชาชนในเขตพื้นที่ เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา
- คณะกรรมการกลุ่มปรับปรุงชุดวิชาหลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2556). *เอกสาร โสตทัศนชุดวิชาหลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น*. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 มกราคม 2566. ค้นจาก [https://www.stou.ac.th/offices/oes/upload/a-w%2060120%201-2-pdf/a-w%2060120-3%20\(2-56\).pdf](https://www.stou.ac.th/offices/oes/upload/a-w%2060120%201-2-pdf/a-w%2060120-3%20(2-56).pdf)
- คนละครึ่ง. (2565). *ข้อมูล โครงการ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2565. ค้นจาก <https://www.คนละครึ่ง.com/information>
- จริญญา บุญชลาศัย. (2565). *ประสิทธิผลการดำเนิน โครงการคนละครึ่งของรัฐในเขตอำเภอเมืองจังหวัดลพบุรี*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ลพบุรี.
- จิรภัทร มีขันหมาก, นิสารัตน์ โสตามุก, ปณิสรา ตันติกุล ชาติ และนลินภัทร์ บาเพ็ญเพียร. (พฤษภาคม 2564). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้งานแอปพลิเคชันเป๋าตัง*. เอกสารการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ครั้งที่ 4 , กรุงเทพมหานคร. ค้นจาก <https://sci.chandra.ac.th/ncst2021/jdownloads/2it2.pdf>
- โชติกา แก้วคำปา. (2563). *ความพึงพอใจต่อมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ : กรณีศึกษาโครงการคนละครึ่งของผู้ค้าตลาดนัดหัวมุม แขวงลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศรีปทุม, กรุงเทพมหานคร.

บรรณานุกรม

- ณชกร ศรี โนมงาม. (2564). *กระบวนการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการคนละครึ่งของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- ตรีเพชร พุทธรแดง. (2559). *ผลกระทบของนโยบายการเงิน และนโยบายการคลังต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์ กรณีศึกษาประเทศไทย ประเทศมาเลเซีย ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ และ ประเทศสิงคโปร์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, ปทุมธานี.
- ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน). (2565). *เป๋ำตั้ง รวมทุกสิทธิเพื่อคนไทย ในแอปฯ เดียว*. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2565. ค้นจาก <https://krungthai.com/th/content/personal/paotang>
- ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน). (2566). *4 เทคนิคหมุนเงินให้คล่อง สำหรับ SME*. สืบค้นเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2566. ค้นจาก https://www.kasikornbank.com/th/kexpert/knowledge/articles/loan/Pages/Biz_A020.aspx
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2566). *มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจและโควิด-19*. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2566. ค้นจาก https://www.bot.or.th/Thai/BOTMagazine/Pages/256302TheKnowledge_DebtMeasure.aspx
- นัชชา เกิดอินทร์, กาญจนพร วงศ์อาจ และ โชติ บดีรัฐ. (2564). *มาตรการการเยียวยาของรัฐต่อผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019*. *วารสารร้อยแก่นสารเคเคมี*, 6(11), 259-272.
- เนติพงษ์ วิจิตรเวชการ. (2559). *ความเสมอภาคของบุคคลสิทธิของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2565. ค้นจาก https://www.constitutionalcourt.or.th/occ_web/ewt_dl_link.php?nid=8859
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, (2535). *การแปลผลเมื่อใช้เครื่องมือรวบรวมข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่า*. สืบค้นเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2566. ค้นจาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jemmsu/article/view/154477/112393>

บรรณานุกรม

- บุศรา เข้มทอง. (2558). *แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานในรัฐธรรมนูญ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2565. ค้นจาก https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_dl_link.php?nid=305
- รมณ อินทวงษ์. (2556). *การประเมินผลนโยบายคืนภาษีรถยนต์คันแรกในพื้นที่จังหวัดชลบุรี*. (ปัญหาพิเศษปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี
- ละเอียด ศิลาณ้อย. (2560). การใช้สูตรทางสถิติ (ที่ถูกต้อง) ในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยเชิงปริมาณในทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 12(2), 50-60.
- วรลักษณ์ หิมะกลัศ . (2565). *การคลังและนโยบายการคลัง*. สืบค้นเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2565. ค้นจาก http://fuangfah.econ.cmu.ac.th/teacher/woraluck/econ100/Sheet/7_Public%20Finance.pdf
- ศูนย์วิจัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน. (2564). *ทำไมนโยบายสาธารณะไทย (ยัง) ไม่ถึงความยั่งยืน ?*. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 มกราคม 2566. ค้นจาก <https://www.sdgmove.com/2021/09/07/sdg-updates-reasons-why-thais-public-policy-has-not-yet-sustainable/>
- สมคิด เลิศไพฑูรย์. (2565). *หลักความเสมอภาคตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2565. ค้นจาก https://kpi.ac.th/media/pdf/M7_13.pdf
- สมเด็จ ภิมาขกุล. (2564). *การพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับการบริการนักศึกษา เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2565. ค้นจาก <http://cmruir.cmru.ac.th/bitstream/123456789/2253/5/Chapter2.pdf>
- สันติ ชัยศรีสวัสดิ์สุข. (2564). *กระตุ้นเศรษฐกิจบนฐานการใช้จ่าย*. สืบค้นเมื่อวันที่ 3 มกราคม 2566. ค้นจาก <https://econ.nida.ac.th/2021/12/กระตุ้นเศรษฐกิจบนฐานกา/>
- สิริกัญจน์ เอี่ยมอาจหาญ. (2556). *การนำนโยบายธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : วิเคราะห์กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศรีปทุม, กรุงเทพมหานคร.

บรรณานุกรม

- สุบรรณ เอี่ยมวิจารณ์. (2559). การกำหนดนโยบายการคลังภายใต้การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. *วารสารวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 3(2), 73-86.
- สุรัชย์ ภัทรบรรเจิด. (2558). การจัดการสภาพคล่องทางการเงินสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ภายใต้วิกฤตเศรษฐกิจโลก. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 9(1), 281-303.
- สุรศักดิ์ ชะมารัมย์. (2560). การทำงานรูปแบบใหม่ด้วยเทคโนโลยีโทรศัพท์มือถือ: ประเด็นความท้าทายใหม่ของการสรรหาและคัดเลือกบุคลากรในยุคประเทศไทย 4.0. *วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร*, 12(2), 9-22.
- สำนักข่าวไทยนิวส์. (2565). *โครงการคนละครึ่ง 1-5 ใช้เงินไปเท่าไร ก่อนเปิดลงทะเบียน ยืนยันสิทธิ 19 ส.ค..* สืบค้นเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2566. ค้นจาก <https://www.tnews.co.th/social/social-news/572185>
- สำนักงานข่าว กรมประชาสัมพันธ์. (2564). *มาตรการให้ความช่วยเหลือบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาแก่ประชาชน วงเงิน 3.2 หมื่นล้านบาท.* สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2566. ค้นจาก <https://thainews.prd.go.th/th/news/detail/TCATG210810161047619>
- สำนักงานข่าว กรมประชาสัมพันธ์. (2565). *รัฐมีมาตรการบรรเทาค่าใช้จ่ายราคาพลังงาน.* สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2566. ค้นจาก <https://thainews.prd.go.th/th/news/detail/TCATG220918172513784>
- สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ. (2564). *มาตรการบรรเทาผลกระทบประชาชนและผู้ประกอบการธุรกิจจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 ระลอกเมษายน.* สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2566. ค้นจาก <https://www.pdmo.go.th/pdmomedia/documents/2021/May/มาตรการบรรเทาผลกระทบประชาชนและผู้ประกอบการ.pdf>
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2552). *มาตรการแก้ไขวิกฤตเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง SMEs.* สืบค้นเมื่อวันที่ 3 มกราคม 2566. ค้นจาก https://www.sme.go.th/upload/mod_download/Chapter9-20171024121958.pdf
- อนุวัฒน์ โพธิ์ทอง และกัลยกร วรกุลตั้งฐานิชย์. (2564). *การเปิดรับสื่อ ความรู้ ทำสนคดีและแนวโน้มพฤติกรรมต่อโครงการคนละครึ่งของประชาชน.* สืบค้นเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2566. ค้นจาก <https://so07.tci-thaijo.org/index.php/MCI/article/view/1111/811>

บรรณานุกรม

- อานันท์ เกียรติสารพิภพ. (2559). *Multiplier Effect* นโยบายยอคนิยมในการกระตุ้นเศรษฐกิจ.
สืบค้นเมื่อวันที่ 3 มกราคม 2566. ค้นจาก [https://www.parliament.go.th/ewta
dmin/ewt/parliament_parcy/ewt_dl_link.php?nid=37543](https://www.parliament.go.th/ewta-dmin/ewt/parliament_parcy/ewt_dl_link.php?nid=37543)
- อุษคม เจียรจินดา. (2563). เทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน
ในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร*, 3(2), 60-70.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ประสิทธิภาพของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ
เขตพื้นที่ตำบลสะท่อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง จุดประสงค์ของแบบสอบถามนี้ เพื่อศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

1. แบบสอบถามเรื่อง “ประสิทธิภาพของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะท่อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา” การตอบแบบสอบถามไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม หน่วยงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องแต่ประการใด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะถูกเก็บเป็นความลับและจะใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาวิจัยต่อไป

2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความพอเพียงของรายได้ และภาระหนี้สิน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ได้แก่ การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป๋าตัง และความเสมอภาคและการเข้าถึงสิทธิ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะท่อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ได้แก่ การกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ การบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน และการช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล “ด้านการรับรู้สิทธิของประชาชน” เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอย่างสูงที่ได้สละเวลาและให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามการวิจัยในครั้งนี้

นางสาวอัญญिता ยอดประสิทธิ์
ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1.1 เพศ

- () 1. ชาย () 2. หญิง

1.2 อายุ

- () 1. ไม่เกิน 20 ปี () 2. 21 – 30 ปี () 3. 31 – 40 ปี
() 4. 41 – 50 ปี () 5. 51 – 60 ปี () 6. 61 – 70 ปี

1.3 สถานภาพการสมรส

- () 1. โสด () 2. สมรส () 3. หม้าย/หย่าร้าง

1.4 ระดับการศึกษา

- () 1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา () 2. มัธยมศึกษาตอนต้น () 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
() 4. อนุปริญญา/ปวส. () 5.ปริญญาตรี () 6. สูงกว่าปริญญาตรี
() 7. อื่น ๆ

1.5 อาชีพ

- () 1. รับราชการ/พนักงานราชการ () 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ () 3. พนักงานเอกชน
() 4. เกษตรกร () 5. รับจ้างทั่วไป () 6. ค้าขาย
() 7. นักเรียน/นักศึกษา () 8. อื่น ๆ (ระบุ)

1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- () 1. ไม่เกิน 5,000 บาท () 2. 5,001 – 10,000 บาท () 3. 10,001 – 15,000 บาท
() 4. 15,001 – 20,000 บาท () 5. 20,001 – 25,000 บาท () 6. 25,001 บาทขึ้นไป

1.7 ความพอเพียงของรายได้

- () 1. รายได้มากกว่ารายจ่าย () 2. รายได้เท่ากับรายจ่าย () 3. รายได้น้อยกว่ารายจ่าย

1.8 ภาระหนี้สิน

- () 1. มีภาระหนี้สิน () 2. ไม่มีภาระหนี้สิน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ
เขตพื้นที่ตำบลสะท้อน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่าน
ให้ครบสมบูรณ์ทุกข้อ โดยกำหนดให้ 5 = เห็นด้วยมากที่สุด ไปจนถึง 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่ง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.1 การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ					
1. การลงทะเบียนและยืนยันตัวตนผ่านแอปพลิเคชันเป่าตั้งและตู้ ATM ของธนาคารกรุงไทยทุกสาขา ทำได้ง่ายและรวดเร็ว					
2. การจัดเก็บ การประมวลผล และการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทะเบียนของโครงการ เป็นไปอย่างมีระบบ					
3. โครงการได้ช่วยสร้างการเรียนรู้และสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างครอบคลุม					
4. แอปพลิเคชันเป่าตั้งมีระบบรักษาความปลอดภัยที่มีมาตรฐานสากล (OTP) โปร่งใส และตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน					
2.2 ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป่าตั้ง					
5. แอปพลิเคชันเป่าตั้งมีบริการที่หลากหลายรองรับการใช้สิทธิในโครงการและมาตรการของรัฐ					
6. แอปพลิเคชันเป่าตั้งช่วยลดปัญหาที่ก่อให้เกิดการโจรกรรม เช่น การฉ้อโกง การปล้น เป็นต้น					

ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่ง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
7. ผู้ใช้บริการลดการสัมผัสเงินสดที่เป็นพาหะของเชื้อโรคต่าง ๆ เช่น โควิด-19 ใช้นวัตกรรมเป็นต้น					
8. การทำธุรกรรมทางการเงินมีความคล่องตัวมากขึ้น เช่น การโอน เดบิต จ่าย สแกนจ่ายผ่าน QR Code					
2.3 ความเสมอภาคในการเข้าถึงสิทธิ					
9. ประชาชนทุกคนที่มีคุณสมบัติตรงตามเงื่อนไขของโครงการสามารถลงทะเบียนเพื่อรับสิทธิได้ง่ายและทั่วถึง					
10. โครงการคนละครึ่งสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายของโครงการได้ตรงจุด คือ ผู้ที่มีรายได้น้อย					
11. การลงทะเบียนผ่านการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนของการได้รับสิทธิ					
12. ประชาชนผู้ได้รับสิทธิมีความพร้อมในการใช้งานแอปพลิเคชันผ่านสมาร์ตโฟน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง ในทัศนะของผู้ได้รับสิทธิ
เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่าน
ให้ครบสมบูรณ์ทุกข้อ โดยกำหนดให้ 5 = เห็นด้วยมากที่สุด ไปจนถึง 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

ประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3.1 การกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ					
1. โครงการคนละครึ่งมีส่วนช่วยกระตุ้นให้ท่านออกมาใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น					
2. โครงการคนละครึ่งของรัฐ ทำให้เศรษฐกิจภายในประเทศมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น					
3. การที่ภาครัฐสนับสนุนเศรษฐกิจฐานราก ทำให้ช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศได้ทั้งระบบ					
4. การดำเนินโครงการคนละครึ่งทำให้เกิดการลงทุนภายในประเทศมากขึ้น					
3.2 การบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน					
5. โครงการคนละครึ่งของรัฐสามารถแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายและค่าครองชีพของท่านได้					
6. การดำเนินโครงการคนละครึ่งทำให้ท่านมีคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น					
7. ท่านมีทางเลือกในการตัดสินใจที่จะเลือกซื้อสินค้าหรือบริการที่มีมากขึ้นจากการดำเนินโครงการคนละครึ่ง					

ประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
8. โครงการคนละครึ่งช่วยให้ท่านได้รับสินค้าและบริการที่มีประสิทธิภาพและตรงตามความต้องการ					
3.3 การช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย					
9. ท่านคิดว่าโครงการคนละครึ่ง ทำให้มีการกระจายรายได้สู่ร้านค้ารายย่อยได้มากขึ้น					
10. ท่านคิดว่าโครงการคนละครึ่ง ส่งผลให้ร้านค้ารายย่อยมีเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบกิจการเพิ่มมากขึ้น					
11. ท่านมีการซื้อสินค้าที่ผลิตในชุมชนผ่านโครงการคนละครึ่งมากขึ้น					
12. โครงการคนละครึ่งทำให้สินค้าที่และบริการในร้านค้ารายย่อยมีความหลากหลายมากขึ้น					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล “ ด้านการรับรู้สิทธิของประชาชน ” เพื่อให้การดำเนินโครงการคนละครึ่งในอนาคตบรรลุผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ
และการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย

(Item Objective Congruence : IOC)

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1

ชื่อ นามสกุล

ดร.สิริวิทย์ อิศโร

ตำแหน่ง

รองคณบดีฝ่ายยุทธศาสตร์และบัณฑิตศึกษา

สถานที่ทำงาน

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 2

ชื่อ นามสกุล

ดร.คุณวิศ สุวรรณวงศ์

ตำแหน่ง

อาจารย์

สถานที่ทำงาน

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 3

ชื่อ นามสกุล

ดร.รักเกียรติ อินทับทัน

ตำแหน่ง

อาจารย์

สถานที่ทำงาน

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

แบบตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญ

การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (Index of item Objective Congruence: IOC)

คำชี้แจง : 1. แบบสอบถามนี้เพื่อการวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2. กลุ่มตัวอย่างของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ประชาชนผู้ได้รับสิทธิโครงการคนละครึ่ง เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงโครงการคนละครึ่ง

ของรัฐบาล “ด้านการรับรู้สิทธิของประชาชน” เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น

ข้อมูลจากผู้วิจัยได้รับจากการตอบแบบสอบถามนี้ถือเป็นความลับ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเพียงเท่านั้น ขอความกรุณาให้ผู้ตอบแบบสอบถามตรงตามความเป็นจริง

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอย่างสูงที่ได้สละเวลาและให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามการวิจัยในครั้งนี้

นางสาวอัญญिता ขอดประสิทธิ์

นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องแสดงค่าอัตราส่วนความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)
ของแบบสอบถาม สามารถแสดงรายละเอียดได้ ดังนี้

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบงานวิจัย

คำชี้แจง : แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) งานวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพของ โครงการคนละครึ่งของ รัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามการวิจัยมีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็น เครื่องมือในการเก็บข้อมูลงานวิจัย ซึ่งจะทำให้การประเมินความเที่ยงตรงจากข้อคำถามในตอนต้นที่ 1-3 โดยกำหนดเกณฑ์คะแนนในการพิจารณาความเที่ยงตรง ดังนี้

- 1) ให้ +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา
- 2) ให้ 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา
- 3) ให้ -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นไม่มีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

ตารางแสดงความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความเที่ยงตรงของข้อคำถาม

รายการข้อคำถาม	ประมาณค่า ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่			ค่า IOC ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน	แปลผล
	1	2	3		
ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ					
1. เพศ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2. อายุ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3. สถานภาพการสมรส	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4. ระดับการศึกษา	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5. อาชีพ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7. ความเพียงพอของรายได้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8. ภาระหนี้สิน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

รายการข้อคำถาม	ประมาณค่า ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่			ค่า IOC ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน	แปลผล
	1	2	3		
ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ					
2.1 การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ					
1. การลงทะเบียนและยืนยันตัวตนผ่านแอปพลิเคชัน เป๋า ตัง และ ตู้ ATM ของธนาคารกรุงไทยทุกสาขา ทำได้ง่ายและรวดเร็ว	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2. การจัดเก็บ การประมวลผล และการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทะเบียนของโครงการ เป็นไปอย่างมีระบบ	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
3. โครงการได้ช่วยสร้างการเรียนรู้และสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างครอบคลุม	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
4. แอปพลิเคชันเป๋าตังมีระบบรักษาความปลอดภัยที่มีมาตรฐานสากล (OTP) โปร่งใส และตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.2 ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป๋าตัง					
5. แอปพลิเคชันเป๋าตังมีบริการที่หลากหลายรองรับการใช้สิทธิในโครงการและมาตรการของรัฐ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6. แอปพลิเคชันเป๋าตังช่วยลดปัญหาที่ก่อให้เกิดการโจรกรรม เช่น การฉ้อโกง การปล้น เป็นต้น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7. ผู้ใช้บริการลดการสัมผัสเงินสดที่เป็นพาหะของเชื้อโรคต่าง ๆ เช่น โควิด-19 ใช่ว่าดีใหญ่ เป็นต้น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

รายการข้อคำถาม	ประมาณค่า ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่			ค่า IOC ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน	แปลผล
	1	2	3		
8. การทำธุรกรรมทางการเงินมีความ คล่องตัวมากขึ้น เช่น การโอน เดิม จ่าย สแกน จ่ายผ่าน QR Code	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.3 ความเสมอภาคในการเข้าถึงสิทธิ					
9. ประชาชนทุกคนที่มีคุณสมบัติตรงตาม เงื่อนไขของโครงการสามารถลงเบียนเพื่อรับ สิทธิได้ง่ายและทั่วถึง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
10. โครงการคนละครึ่งสามารถเข้าถึง กลุ่มเป้าหมายของโครงการได้ตรงจุด คือ ผู้ที่มี รายได้น้อย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
11. การลงทะเบียนผ่านการใช้งานระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ไม่เกิดความ ซ้ำซ้อนของการได้รับสิทธิ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
12. ประชาชนผู้ได้รับสิทธิมีความพร้อมใน การใช้งานแอปพลิเคชันผ่านสมาร์ตโฟน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง ในทัศนะของผู้ได้รับสิทธิ					
3.1 การกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ					
1. โครงการคนละครึ่งมีส่วนช่วยกระตุ้นให้ ท่านออกมาใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2. โครงการคนละครึ่งของรัฐ ทำให้ เศรษฐกิจภายในประเทศมีการเปลี่ยนแปลงไป ในทิศทางที่ดีขึ้น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3. การที่ภาครัฐสนับสนุนเศรษฐกิจฐานราก ทำให้ช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศได้ทั้ง ระบบ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

รายการข้อคำถาม	ประมาณค่า ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่			ค่า IOC ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน	แปลผล
	1	2	3		
4. การดำเนิน โครงการคนละครึ่งทำให้เกิด การลงทุนภายในประเทศมากขึ้น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.2 การบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน					
5. โครงการคนละครึ่งของรัฐสามารถแบ่ง เบาะภาระค่าใช้จ่ายและค่าครองชีพของท่านได้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6. การดำเนิน โครงการคนละครึ่งทำให้ท่านมี คุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7. ท่านมีทางเลือกในการตัดสินใจที่จะเลือก ซื้อสินค้าหรือบริการที่มีมากขึ้นจากการดำเนิน โครงการคนละครึ่ง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8. โครงการคนละครึ่งช่วยให้ท่านได้รับสินค้า และบริการที่มีประสิทธิภาพและตรงตามความ ต้องการ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.3 การช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย					
9. ท่านคิดว่าโครงการคนละครึ่ง ทำให้มีการ กระจายรายได้สู่ร้านค้ารายย่อยได้มากขึ้น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
10. ท่านคิดว่าโครงการคนละครึ่ง ส่งผลให้ ร้านค้ารายย่อยมีเงินทุนหมุนเวียนในการ ประกอบกิจการเพิ่มมากขึ้น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
11. ท่านมีการซื้อสินค้าที่ผลิตในชุมชนผ่าน โครงการคนละครึ่งมากขึ้น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
12. โครงการคนละครึ่งทำให้สินค้าที่และ บริการในร้านค้ารายย่อยมีความหลากหลาย มากขึ้น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

คำนวณหาค่า IOC

$$\text{ค่า IOC สำหรับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน} = \frac{31.34}{32}$$

$$= .98$$

สรุป แบบสอบถามงานวิจัยสามารถนำไปใช้ได้

ภาคผนวก ค
ผลการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ผลการตรวจความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) เรื่อง ประสิทธิภาพของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลในทัศนะของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เขตพื้นที่ตำบลสะทอน อำเภอนาหว้า จังหวัดสกลนคร เท่ากับ .844

ตอนที่ 2 ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ

ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ	ค่าความเชื่อมั่น
1. การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ	
1.1 การลงทะเบียนและยืนยันตัวตนผ่านแอปพลิเคชันเป่าตั้งและตู้ ATM ของธนาคารกรุงไทยทุกสาขา ทำได้ง่ายและรวดเร็ว	.833
1.2 การจัดเก็บ การประมวลผล และการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทะเบียนของโครงการเป็นไปอย่างมีระบบ	.833
1.3 โครงการได้ช่วยสร้างการเรียนรู้และสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างครอบคลุม	.836
1.4 แอปพลิเคชันเป่าตั้งมีระบบรักษาความปลอดภัยที่มีมาตรฐานสากล (OTP) โปร่งใส และตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน	.835
2. ความสะดวกในการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป่าตั้ง	
2.1 แอปพลิเคชันเป่าตั้งมีบริการที่หลากหลาย รองรับการใช้สิทธิในโครงการและมาตรการของรัฐ	.971
2.2 แอปพลิเคชันเป่าตั้งช่วยลดปัญหาที่ก่อให้เกิดการโจรกรรม เช่น การฉ้อโกง การปล้น เป็นต้น	.836
2.3 ผู้ใช้บริการลดการสัมผัสเงินสดที่เป็นพาหะของเชื้อโรคต่าง ๆ เช่น โควิด-19 ไข้หวัดใหญ่ เป็นต้น	.838
2.4 การทำธุรกรรมทางการเงินมีความคล่องตัวมากขึ้น เช่น การโอน เดบิต จ่าย สแกนจ่ายผ่าน QR Code	.841
3. ความเสมอภาคในการเข้าถึงสิทธิ	
3.1 ประชาชนทุกคนที่มีคุณสมบัติตรงตามเงื่อนไขของโครงการสามารถลงทะเบียนเพื่อรับสิทธิได้ง่ายและทั่วถึง	.836
3.2 โครงการคนละครึ่งสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายของโครงการได้ตรงจุด คือ ผู้ที่มีรายได้น้อย	.837

ปัจจัยการเข้าถึงโครงการคนละครึ่งของประชาชนผู้ได้รับสิทธิ	ค่าความเชื่อมั่น
3.3 การลงทะเบียนผ่านการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนของการได้รับสิทธิ	.835
3.4 ประชาชนผู้ได้รับสิทธิมีความพร้อมในการใช้งานแอปพลิเคชันผ่านสมาร์ตโฟน	.831
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2	.860

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพของโครงการคนละครึ่ง ในทัศนะของผู้ได้รับสิทธิ

ประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่ง ในทัศนะของผู้ได้รับสิทธิ	ค่าความเชื่อมั่น
1. การกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ	
1.1 โครงการคนละครึ่งมีส่วนช่วยกระตุ้นให้ท่านออกมาใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น	.840
1.2 โครงการคนละครึ่งของรัฐ ทำให้เศรษฐกิจภายในประเทศมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น	.829
1.3 การที่ภาครัฐสนับสนุนเศรษฐกิจฐานราก ทำให้ช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศได้ทั้งระบบ	.830
1.4 การดำเนินโครงการคนละครึ่งทำให้เกิดการลงทุนภายในประเทศมากขึ้น	.830
2. การบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน	
2.1 โครงการคนละครึ่งของรัฐสามารถแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายและค่าครองชีพของท่านได้	.832
2.2 การดำเนินโครงการคนละครึ่งทำให้ท่านมีคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	.829
2.3 ท่านมีทางเลือกในการตัดสินใจที่จะเลือกซื้อสินค้าหรือบริการที่มีมากขึ้นจากการดำเนินโครงการคนละครึ่ง	.830
2.4 โครงการคนละครึ่งช่วยให้ท่านได้รับสินค้าและบริการที่มีประสิทธิภาพ และตรงตามความต้องการ	.834
3. การช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ร้านค้ารายย่อย	
3.1 ท่านคิดว่าโครงการคนละครึ่ง ทำให้มีการกระจายรายได้สู่ร้านค้ารายย่อยได้มากขึ้น	.835
3.2 ท่านคิดว่าโครงการคนละครึ่ง ส่งผลให้ร้านค้ารายย่อยมีเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบกิจการเพิ่มมากขึ้น	.834
3.3 ท่านมีการซื้อสินค้าที่ผลิตในชุมชนผ่านโครงการคนละครึ่งมากขึ้น	.835
3.4 โครงการคนละครึ่งทำให้สินค้าและบริการในร้านค้ารายย่อยมีความหลากหลายมากขึ้น	.838
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2	0.833

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นางสาวอัญญिता ขอดประสิทธิ์	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	6410521546	
วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
วุฒิ	รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
		พ.ศ. 2564

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

ตำแหน่งบุคลากร กองการเจ้าหน้าที่ ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ การยางแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่